DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 11 marca 1939 r.

Nr 6

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

USTAWY:

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH:

OBWIESZCZENIA MINISTERSTWA SKARBU:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU:

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU:

OGŁOSZENIA.

114

USTAWA

z dnia 23 lutego 1939 r.

o dodatkowych kredytach na rok 1938/39.

Art. 1. Wydatki, ustalone w budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1938 r. na okres od 1 kwietnia 1938 do 31 marca 1939 (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 161), zwiększa się w grupie A. „Administracja" o następujące kwoty:

1) w części 5 „Ministerstwo Spraw Zagranicznych"

a) w wydatkach zwyczajnych:
w dziale 1 „Zarząd centralny"
w § 6a „Opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne" o . . . . 175.000 zł
w dziale 3 „Urzędy zagraniczne"
w § 10 „Urzędy dyplomatyczno-konsularne" o . . . . 390.000 zł

b) w wydatkach nadzwyczajnych:
w dziale 3 „Urzędy zagraniczne"
w § 9 „Nieruchomości" o . . 180.000 zł

2) w części 6 „Ministerstwo Spraw Wojskowych"
w wydatkach zwyczajnych:
w dziale 1 „Wydatki stałe"
w § 2 „Wyposażenie" o . . . 4.500.000 zł
w § 3 „Zaopatrzenie i konserwacja" o . . . . . . 4.860.000 zł
w § 4 „Fundusz dyspozycyjny" o . . . . 700.000 zł
w dziale 2 „Wydatki niestałe"
w § 2 „Wydatki polowe" o . . 4.750.000 zł

3) w części 7 „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych"
w wydatkach zwyczajnych:
w dziale 1 „Zarząd centralny"
w § 12 „Fundusz dyspozycyjny" o . . . . 1.000.000 zł
w dziale 2 „Województwa i starostwa"
w § 11 „Koszty i świadczenia, wynikające z wykonania ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym" o. . . . . 400.000 zł
w dziale 5 „Korpus Ochrony Pogranicza"
w § 2 „Utrzymanie" o . . . 1.500.000 zł.

Art. 2. W budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1938 r. na okres od 1 kwietnia 1938 do 31 marca 1939 (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 161), zwiększa się:

a) dochody zwyczajne w grupie A. „Administracja" w części 8 „Ministerstwo Skarbu", w dziale 6 „Daniny publiczne", w rozdziale 1 „Podatki bezpośrednie", w § 4 „Podatek dochodowy" o 1.500.000 zł;

b) wpłatę do Skarbu Państwa w grupie C. „Monopole", w części 8 „Ministerstwo Skarbu", w dziale 16 „Monopol Spirytusowy" o . . . 16.955.000 zł.

Art. 3. Ilość etatów osobowych administracji cywilnej, ustaloną w wykazie, załączonym do art. 7 ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1938 r. na okres od 1 kwietnia 1938 do 31 marca 1939 (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 161), zwiększa się w części 5 „Ministerstwo Spraw Zagranicznych":

1) w rubryce „Urzędnicy" w następujących grupach uposażenia:

IV — o 1 etat,
VI — o 3 etaty,
VII — o 1 etat,
VIII — o 1 etat,
„ryczałt" — o 6 etatów,

razem o 12 etatów;

2) w rubryce „Funkcjonariusze niżsi", w grupie uposażenia „ryczałt" — o 5 etatów.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 marca 1939 r. Nr 16, poz. 92).

115

USTAWA

z dnia 23 lutego 1939 r.

o zatwierdzeniu układu między Rzecząpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem celem uchylenia dwukrotnego opodatkowania w zakresie opłat stemplowych od weksli (podatku wekslowego).

Art. 1. Zatwierdza się układ między Rzecząpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem celem uchylenia dwukrotnego opodatkowania w zakresie opłat stemplowych od weksli (podatku wekslowego), podpisany w Warszawie dnia 8 lutego 1938 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej i postanowień układu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 marca 1939 r. Nr 17, poz. 97).

116

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 lutego 1939 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską w sprawie przedłużenia układu płatniczego.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 31 grudnia 1938 r., w sprawie przedłużenia układu płatniczego z Republiką Francuską z dnia 29 grudnia 1937 r.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 marca 1939 r. Nr 16, poz. 96).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 lutego 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk., poz. 116).

Przekład.

AMBASADA
REPUBLIKI FRANCUSKIEJ
W POLSCE.

Warszawa, dnia 31 grudnia 1938 r.

Panie Ministrze,

Nawiązując do rozmów, jakie miały ostatnio miejsce pomiędzy naszymi Rządami w sprawie przedłużenia Układu płatniczego z dnia 29 grudnia 1937 r., mam zaszczyt, z polecenia mojego Rządu, zaproponować Waszej Ekscelencji następujące Porozumienie:

1) Wobec wygaśnięcia w dniu 31 grudnia 1938 r. Układu płatniczego, zawartego w formie not, wymienionych w Paryżu dnia 29 grudnia 1937 r. Rząd Francuski i Rząd Polski zgadzają się na przedłużenie powyższego Układu do dnia 15 lutego 1939 r.

2) Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1939 r.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji, za zakomunikowanie mi, czy Rząd Polski przyjmuje proponowane Porozumienie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mojego bardzo wysokiego poważania.

L. S. *Léon Noël*

Jego Ekscelencja
Pan Józef Beck,
Minister Spraw Zagranicznych
w Warszawie.

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH.
Nr P. II. F. 83/17/38.

Panie Ambasadorze,

Notą z dnia 31 grudnia 1938 r. Wasza Ekscelencja zechciał zakomunikować mi, co następuje:

„Nawiązując do rozmów, jakie miały ostatnio miejsce pomiędzy naszymi Rządami w sprawie przedłużenia Układu płatniczego z dnia 29 grudnia 1937 r., mam zaszczyt, z polecenia mojego Rządu, zaproponować Waszej Ekscelencji następujące Porozumienie:

1) Wobec wygaśnięcia w dniu 31 grudnia 1938 r. Układu płatniczego, zawartego w formie not, wymienionych w Paryżu dnia 29 grudnia 1937 r. Rząd Francuski i Rząd Polski zgadzają się na przedłużenie powyższego Układu do dnia 15 lutego 1939 r.

2) Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1939 r.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za zakomunikowanie mi, czy Rząd Polski przyjmuje proponowane Porozumienie."

Potwierdzając Waszej Ekscelencji odbiór powyższej noty, mam zaszczyt zakomunikować, że Rząd Polski przyjmuje Porozumienie, zaproponowane w powyższej nocie.

Zechce Pan, Panie Ambasadorze, przyjąć zapewnienia mojego bardzo wysokiego poważania.

Warszawa, dnia 31 grudnia 1938 r.

Szembek

Jego Ekscelencja
Pan Leon Noël
Ambasador Nadzwyczajny
i Pełnomocny
Republiki Francuskiej
w Warszawie.

117

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 lutego 1939 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Polską a Szwajcarią w sprawie uregulowania płatności handlowych między ziemiami włączonymi do Polski w r. 1938 a Szwajcarią.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 23 grudnia 1938 r., w sprawie uregulowania płatności handlowych między ziemiami włączonymi do Polski w październiku i listopadzie 1938 r., a Szwajcarią.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 marca 1939 r. Nr 17, poz. 100).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 lutego 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk., poz. 117).

Przekład.

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
Nr P. V. 83/SW/1/38.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1938 r.

Panie Ministrze,

W związku z rozmowami, które miały miejsce ostatnio między naszymi Rządami, mam zaszczyt, z polecenia mego Rządu, zaproponować Panu następujące porozumienie w sprawie uregulowania płatności handlowych między terytoriami włączonymi do Polski w ciągu miesięcy października i listopada 1938 r. a Szwajcarią:

1. Układ między Polską i Szwajcarią dotyczący uregulowania płatności handlowych, podpisany w Bernie 31 grudnia 1936 r., i uzupełniony Układem dodatkowym, podpisanym w Bernie 30 czerwca 1937 r., rozciągnięty jest, co się tyczy transakcji zawartych po 30 września 1938 r., na wyżej wymienione terytoria polskie.

2. „Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego" i „Office Suisse de Compensation", z powołaniem się na wymienione wyżej w punkcie 1 układy, porozumieją się w najkrótszym czasie co do sposobu płatności transakcji, zawartych przed 1 października 1938 r., odnoszących się do kategorii wierzytelności wyszczególnionych w artykule 2 układu o uregulowaniu płatności handlowych, podpisanego w Bernie 31 grudnia 1936 r., a które to transakcje dotyczą wyżej wymienionych terytoriów polskich i Szwajcarii, jak również wszystkich warunków co do wykonania niniejszego Porozumienia.

3. Biorąc pod uwagę ogłoszenie Nr 248, zamieszczone w „Feuille officielle suisse du commerce" z dnia 22 października 1938 r., Rząd Polski wyraża zgodę, aby płatności wynikłe z umów zawartych między 1 i 21 października 1938 r. zostały uskutecznione, zgodnie z porozumieniem między „Polskim Towarzystwem Handlu Kompensacyjnego" i „Office Suisse de Compensation", wspomnianym wyżej w punkcie 2.

4. Co się tyczy uregulowania transakcji wymienionych wyżej w punkcie 2 i zawartych przed 22 października 1938 r., dłużnik polski lub szwajcarski będzie zwolniony ze swego długu dopiero gdy wierzyciel otrzyma całkowitą wysokość swej wierzytelności.

5. Niniejsze Porozumienie stanowi integralną część wspomnianych wyżej w punkcie 1 układów; będzie ono ratyfikowane możliwie najprędzej i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Bernie.

6. Niniejsze porozumienie wejdzie w życie piętnastego dnia od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Będę obowiązany Panu za zakomunikowanie mi, czy Rząd Szwajcarski przyjmuje proponowane Porozumienie.

Zechce Pan Minister przyjąć zapewnienia mego wysokiego poważania.

Szembek

Jego Ekscelencja
Pan Henryk Martin
Poseł Nadzwyczajny i
Minister Pełnomocny Szwajcarii
w Warszawie.

POSELSTWO SZWAJCARSKIE
WARSZAWA.
Nr 553.64.e.
ad P. V. 83/SW/1/38.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1938 r.

Panie Ministrze,

Notą z dnia 23 grudnia Wasza Ekscelencja zechciał zakomunikować mi co następuje:

„W związku z rozmowami, które miały miejsce ostatnio między naszymi Rządami, mam zaszczyt, z polecenia mego Rządu, zaproponować Panu następujące Porozumienie w sprawie uregulowania płatności handlowych między terytoriami włączonymi do Polski w ciągu miesięcy października i listopada 1938 r. a Szwajcarią:

1. Układ między Polską i Szwajcarią dotyczący uregulowania płatności handlowych, podpisany w Bernie 31 grudnia 1936 r., i uzupełniony Układem dodatkowym, podpisanym w Bernie 30 czerwca 1937 r., rozciągnięty jest, co się tyczy transakcji zawartych po 30 września 1938 r., na wyżej wymienione terytoria polskie.

2. „Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego" i „Office Suisse de Compensation", z powołaniem się na wymienione wyżej w punkcie 1 układy, porozumieją się w najkrótszym czasie co do sposobu płatności transakcji, zawartych przed 1 października 1938 r., odnoszących się do kategorii wierzytelności wyszczególnionych w artykule 2 układu o uregulowaniu płatności handlowych, podpisanego w Bernie 31 grudnia 1936 r., a które to transakcje dotyczą wyżej wymienionych terytoriów polskich i Szwajcarii, jak również wszystkich warunków co do wykonania niniejszego Porozumienia.

3. Biorąc pod uwagę ogłoszenie Nr 248, zamieszczone w „Feuille officielle suisse du commerce" z dnia 22 października 1938 r., Rząd Polski wyraża zgodę, aby płatności wynikłe

z umów zawartych między 1 i 21 października 1938 r. zostały uskutecznione, zgodnie z porozumieniem między „Polskim Towarzystwem Handlu Kompensacyjnego" i „Office Suisse de Compensation", wspomnianym wyżej w punkcie 2.

4. Co się tyczy uregulowania transakcji wymienionych wyżej w punkcie 2 i zawartych przed 22 października 1938 r., dłużnik polski lub szwajcarski będzie zwolniony ze swego długu dopiero gdy wierzyciel otrzyma całkowitą wysokość swej wierzytelności.

5. Niniejsze porozumienie stanowi integralną część wspomnianych wyżej w punkcie 1 układów; będzie ono ratyfikowane możliwie najprędzej i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Bernie.

6. Niniejsze Porozumienie wejdzie w życie piętnastego dnia od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Będę obowiązany Panu za zakomunikowanie mi, czy Rząd Szwajcarski przyjmuje proponowane Porozumienie".

Potwierdzając odbiór wspomnianej noty, mam zaszczyt poinformować Waszą Ekscelencję, że Rząd Szwajcarski przyjmuje Porozumienie, zaproponowane w powyższej nocie.

Zechce Pan Minister przyjąć zapewnienia mego wysokiego poważania.

Martin

Do Jego Ekscelencji

Pana Jana Szembeka

Podsekretarza Stanu

w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

w Warszawie.

118

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 lutego 1939 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Polską a Szwajcarią w sprawie zniżek celnych na niektóre produkty chemiczne.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 23 grudnia 1938 r., w sprawie zniżek celnych na niektóre produkty chemiczne.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 marca 1939 r. Nr. 17, poz. 101).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 lutego 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk., poz. 118).

Przekład.

POSELSTWO SZWAJCARSKIE
WARSZAWA.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1938 r.

Panie Ministrze,

W związku z poprzednią korespondencją między Poselstwem Szwajcarskim i Ministerstwem Spraw Zagranicznych w sprawie tymczasowych zniżek celnych, przyznanych Szwajcarii na liście A, załączonej do Protokołu Dodatkowego, podpisanego 30 czerwca 1937 r. do Układu Dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do Konwencji Handlowej między Szwajcarią i Polską z dnia 26 czerwca 1922 r., mam zaszczyt, z polecenia mego Rządu, zaproponować Waszej Ekscelencji Porozumienie następujące:

1. Rząd Polski zobowiązuje się stosować wymienione niżej zniżki celne na niektóre produkty chemiczne, wyszczególnione w następujących pozycjach polskiej taryfy celnej:

Pozycja pol. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło przywozowe za 100 kg w złotych
397 ex p. 2	Krezydyna	150.—
397 ex p. 4	Acetoparafenylenodwuamina	35.—
397 ex p. 6	Dwuanizydyna	120.—
397 ex p. 9	Kwas naftyloaminodwusulfonowy 2. 4. 8 kwas C.	150.—
397 ex p. 12	Produkty kondensacji paranitrobenzaldehydu z parafenylenodwuaminą	160.—
397 ex p. 12	Nitrometylobenzimidazol 4. 1. 2 (Zasada żółcieni pyrogenowej N)	160.—
397 ex p. 12	Kwas fenylonaftyloaminosulfonowy 1. 8	154.—
397 ex p. 12	Kwas tolilonaftyloaminosulfonowy 1. 8	154.—
398 ex p. 9	Ortonitrokrezol (nitroortokrezol)	160.—
399 ex p. 1	Aminofenole (orto-, meta- i para)	140.—
399 ex p. 6	Metyloaminooksyfenazyna	135.—
400 ex p. 1	Kwas fenylosulfopyrazolonokarbonowy	35.—
400 ex p. 2	Kwas chlorofenylometylopyrazolonosulfonowy	35.—
ex 401	Keton Michlera	140.—
ex 401	Czterometylodwuaminobenzhydrol	160.—

2. Niniejsze Porozumienie będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Bernie możliwie najprędzej.

Wejdzie ono w życie trzydziestego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i trwać będzie do dnia 31 grudnia 1939 r.

Będę obowiązany Waszej Ekscelencji za zawiadomienie mnie, czy Rząd Polski przyjmuje Porozumienie zaproponowane w niniejszej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego wysokiego poważania.

Henri Martin

Jego Ekscelencja
Pan Jan Szembek
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Warszawa.

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
Nr P. V. 82/SW/3/44/38.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1938 r.

Panie Ministrze,

Notą z dnia 23 grudnia 1938 r. zechciał Pan zakomunikować mi, co następuje:

„W związku z poprzednią korespondencją między Poselstwem Szwajcarskim i Ministerstwem Spraw Zagranicznych w sprawie tymczasowych zniżek celnych, przyznanych Szwajcarii na liście A, załączonej do Protokołu Dodatkowego, podpisanego 30 czerwca 1937 r. do Układu Dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do Konwencji Handlowej między Szwajcarią i Polską z dnia 26 czerwca 1922 r., mam zaszczyt, z polecenia mego Rządu, zaproponować Waszej Ekscelencji Porozumienie następujące:

1. Rząd Polski zobowiązuje się stosować wymienione niżej zniżki celne na niektóre produkty chemiczne, wyszczególnione w następujących pozycjach polskiej taryfy celnej:

Pozycja pol. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło przywozowe za 100 kg w złotych
397 ex p. 2	Krezydyna	150.—
397 ex p. 4	Acetoparafenylenodwuamina	35.—
397 ex p. 6	Dwuanizydyna	120.—
397 ex p. 9	Kwas naftyloaminodwusulfonowy 2. 4. 8 kwas C.	150.—
397 ex p. 12	Produkty kondensacji paranitrobenzaldehydu z parafenylenodwuaminą	160.—
397 ex p. 12	Nitrometylobenzimidazol 4. 1. 2 (Zasada żółcieni pyrogenowej N)	160.—
397 ex p. 12	Kwas fenylonaftyloaminosulfonowy 1. 8	154.—
397 ex p. 12	Kwas tolilonaftyloaminosulfonowy 1. 8	154.—
398 ex p. 9	Ortonitrokrezol (nitroortokrezol)	160.—
399 ex p. 1	Aminofenole (orto-, meta- i para)	140.—
399 ex p. 6	Metyloaminooksyfenazyna	135.—
400 ex p. 1	Kwas fenylosulfopyrazolonokarbonowy	35.—
400 ex p. 2	Kwas chlorofenylometylopyrazolonosulfonowy	35.—
ex 401	Keton Michlera	140.—
ex 401	Czterometylodwuaminobenzhydrol	160.—

2. Niniejsze Porozumienie będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Bernie możliwie najprędzej.

Wejdzie ono w życie trzydziestego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i trwać będzie do dnia 31 grudnia 1939 r.

Będę obowiązany Waszej Ekscelencji za zawiadomienie mnie, czy Rząd Polski przyjmuje Porozumienie zaproponowane w niniejszej nocie."

Potwierdzając odbiór wspomnianej noty, mam zaszczyt zakomunikować Panu, że Rząd Polski przyjmuje Porozumienie, zaproponowane w powyższej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego wysokiego poważania.

Szembek

Jego Ekscelencja
Pan Henryk Martin
Poseł Nadzwyczajny
i Minister Pełnomocny Szwajcarii
w Warszawie.

119

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 lutego 1939 r.

o dodatkowych kredytach na rok 1938/39.

Na podstawie art. 59 ust. (2) ustawy konstytucyjnej Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1938 do 31 marca 1939, w grupie A. „Administracja", w wydatkach zwyczajnych, następujące kredyty dodatkowe:

1) w części 6 **„Ministerstwo Spraw Wojskowych"**
w dziale 1 „Wydatki stałe"
w § 1 „Utrzymanie" . . . 5.190.000 zł

2) w części 7 **„Ministerstwo Spraw Wewnętrznych"**:
w dziale 2 „Województwa i starostwa"
w § 10 „Utrzymanie osób zatrzymanych i osądzonych administracyjnie" . . . . 380.000 zł
w § 11 „Koszty i świadczenia wynikające z wykonania ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym" . . . . 300.000 zł
w dziale 4 „Policja Państwowa"
w § 1 „Płace" . . . . . . 1.600.000 zł
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia" . . . . 150.000 zł
w § 4 „Środki lokomocji" . . 787.000 zł
w § 5 „Pomieszczenie" . . . 264.000 zł
w dziale 5 „Korpus Ochrony Pogranicza"
w § 1 „Zaopatrzenie osobowe" . 172.235 zł
w § 2 „Utrzymanie" . . . 1.157.057 zł
w § 3 „Wyposażenie" . . . 1.500.000 zł

Razem 6.310.292 zł

3) w części 8 **„Ministerstwo Skarbu“:**

w dziale 1 „Zarząd centralny“	
w § 1 „Płace“	75.000 zł
w dziale 2 „Władze i urzędy skarbowe“	
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia“	300.000 zł
w § 10 „Komisje podatkowe, biegli i świadkowie“	150.000 zł
w dziale 3 „Władze i urzędy celne“	
w § 1 „Płace“	300.000 zł
w § 2 „Różne świadczenia osobowe“	70.000 zł
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia“	86.000 zł
w § 5 „Pomieszczenie“ . . .	49.000 zł
w § 6 „Wydatki biurowe“ . .	8.000 zł
w § 8 „Inne wydatki“ . . .	6.000 zł
w § 9 „Remont i konserwacja nieruchomości“	58.000 zł
w dziale 4 „Straż graniczna“	
w § 1 „Płace“	20.000 zł
w § 2 „Różne świadczenia osobowe“	198.480 zł
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia“	266.500 zł
w § 4 „Środki lokomocji“ . .	147.800 zł
w § 5 „Pomieszczenie“ . . .	39.410 zł
w § 6 „Wydatki biurowe“ . .	7.050 zł
w § 8 „Inne wydatki“ . . .	96.100 zł
w § 9 „Budownictwo“ . . .	61.200 zł
w § 10 „Umundurowanie“ . .	32.150 zł
w § 11 „Uzbrojenie“ . . .	21.800 zł
w § 12 „Wyszkolenie“ . . .	131.300 zł
w § 13 „Łączność“	101.200 zł
w § 14 „Zwalczanie przemytnictwa“	10.000 zł
w dziale 7 „Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń“	
w § 3 „Podróże służbowe“ . .	3.000 zł
Razem	2.237.990 zł

4) w części 9 **„Ministerstwo Sprawiedliwości“:**

w dziale 2 „Wymiar sprawiedliwości“	
w § 1 „Płace“	600.000 zł

5) w części 10 **„Ministerstwo Przemysłu i Handlu“:**

w dziale 6 „Urząd Morski w Gdyni“	
w rozdziale 2 „Port w Gdyni“	
w § 1 „Płace“	3.000 zł
w dziale 8 „Państwowa Szkoła Morska“	
w § 1 „Płace“	7.700 zł
Razem	10.700 zł

6) w części 13 **„Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego“:**

w dziale 2 „Administracja szkolna“	
w § 1 „Płace“	142.000 zł
w dziale 4 „Szkolnictwo ogólnokształcące“	
w § 1 „Płace“	6.363.000 zł
w dziale 5 „Szkolnictwo zawodowe“	
w § 1 „Płace“	1.400.000 zł
w dziale 6 „Nauka i szkolnictwo akademickie“	
w § 1 „Płace“	353.000 zł
w dziale 7 „Sztuka“	
w § 1 „Płace“	60.000 zł
w dziale 8 „Archiwa“	
w § 1 „Płace“	10.600 zł
Razem	8.328.600 zł

7) w części 14 **„Ministerstwo Opieki Społecznej“:**

w dziale 3 „Urzędy inspekcji pracy“	
w § 2 „Różne świadczenia osobowe“	12.924 zł
w § 5 „Pomieszczenie“ . . .	28.863 zł
w § 6 „Wydatki biurowe“ . .	13.153 zł
w § 6a „Opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne“ . .	57.200 zł
w § 7 „Wydawnictwa“ . . .	12.900 zł
w § 9 „Remont i konserwacja nieruchomości“	11.960 zł
Razem	137.000 zł

8) w części 16 **„Emerytury i zaopatrzenia“**

w dziale 1 „Emerytury“	
w § 1 „Emerytury cywilne“ . .	2.800.000 zł
w § 4 „Pośmiertne“	200.000 zł
Razem	3.000.000 zł

9) w części 17 **„Renty inwalidzkie i pensje“**

w dziale 1 „Renty inwalidzkie“	
w § 1 „Renty inwalidów wojennych“	1.200.000 zł

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego“ z dnia 28 lutego 1939 r. Nr 48, poz. 80).

120

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 lutego 1939 r.

w sprawie zmiany granic gmin wiejskich Rzeżuśnia i Szreniawa w powiecie miechowskim, województwie kieleckim.

Na podstawie art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 770) zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Rzeżuśnia w powiecie miechowskim, województwie kieleckim, wyłącza się gromadę Brzozówka i włącza się ją do gminy wiejskiej Szreniawa w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 marca 1939 r. Nr 15, poz. 90).

121

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 lutego 1939 r.

o zmianie granic gmin wiejskich i miejskich w powiecie żnińskim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555) zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Gąsawa w powiecie żnińskim, województwie poznańskim, wyłącza się: a) należące do gromady Biskupin parcele Nr 112/102, 112/103 obręb Jaroszewo Nr mapy 2; b) należącą do gromady Wenecja miejscowość Pniewy Nr hipoteczny: 1, 3, 15, 16, 17, 18, 20, 21 oraz parcele Nr: 29, 43, 9, 31, 34, 39, 36, 86, 88, 89, 91, 93, 97, 103, 104, 111, 114, 116 i włącza się obszary wymienione w punkcie a) do gromady Jaroszewo gminy wiejskiej Żnin-Zachód, wymienione zaś w punkcie b) do gromady Białożewin gminy wiejskiej Żnin-Wschód w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Z gminy wiejskiej Żnin-Wschód w powiecie żnińskim, województwie poznańskim, wyłącza się: a) należące do gromady Annowo parcele Nr 10 i 11 obręb Ostrówce Nr mapy 1; b) należące do gromady Białożewin parcele Nr 1 i 2 Nr mapy 6; c) należącą do gromady Białożewin parcelę Nr 43 Nr mapy 1 i włącza się obszary wymienione w punkcie a) do gromady Piastowo gminy wiejskiej Gąsawa, wymienione w punkcie b) do gromady Bożejewice, wymienione zaś w punkcie c) do gromady Gógółkowo gminy wiejskiej Żnin-Zachód w tymże powiecie i województwie.

§ 3. Z gminy miejskiej Janowiec Wielkopolski w powiecie żnińskim, województwie poznańskim, wyłącza się parcele Nr: 19, 20, 29, 30, 31, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 39, 37 Nr mapy 15 i włącza się je do gromady Posługowo, gminy wiejskiej Janowiec w tymże powiecie i województwie.

§ 4. Z gminy wiejskiej Janowiec w powiecie żnińskim, województwie poznańskim, wyłącza się należące do gromady Włoszanowo parcele Nr: 184/23, 185/23, 186/23, 187/23, 188/23, 52/24, 140/23, 182/30, 181/28, 180/28, 179/28, 178/28, 177/28, 176/28, 175/29, 172/30, 174/29, 56/27, 190/35, 136/39, 173/28, 189/23, 137/27, 134/33, 161/27, 85/39, 89/39, część parceli Nr 36 o obszarze 2,16 ha i część parcel 135/23, 90/23, 93/23, 94/25, 95/24, 96/23, 155/24, 156/25, 157/25, 158/26, 159/27, 149/27, 150/26, 154/23, 151/25, 152/25, 153/24, 145/23, 146/25, 147/26 i 148/27 obręb Włoszanowo i włącza się je do gminy miejskiej Janowiec Wielkopolski w tymże powiecie i województwie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1939 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 marca 1939 r. Nr 15, poz. 91).

122

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lutego 1939 r.

o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu na lata podatkowe 1939 i 1940.

Na podstawie art. 9 ust. (2) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292) zarządzam co następuje:

§ 1. Podatek obrotowy w formie ryczałtu na lata podatkowe 1939 i 1940 pobierany będzie od świadczeń, wykonywanych w przedsiębiorstwach zarobkowych, które:

a) były prowadzone w roku 1938 w okręgu tego samego urzędu skarbowego i w tej samej miejscowości, choćby przez inną osobę lub pod inną firmą, i nie zmieniły istotnie przedmiotu swej działalności,

b) osiągnęły za rok 1938 obrót w rozumieniu ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339), nie przekraczający w stosunku całorocznym według posiadanych przez urząd skarbowy wiadomości kwoty zł 50.000 po włączeniu obrotów, podlegających scalonemu podatkowi przemysłowemu od obrotu,

c) zostaną zaliczone do ryczałtu przez właściwe urzędy skarbowe w sposób określony w § 4.

§ 2. Zryczałtowanemu podatkowi nie podlegają świadczenia następujących spośród wymienionych w § 1 przedsiębiorstw:

a) należących do kupców rejestrowych,

b) prowadzących w roku 1938 księgi handlowe w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) lub szczegółowe notatki (zapiski), przyjęte za podstawę wymiaru podatku na rok 1938, bądź też prowadzących księgi handlowe od początku roku 1939, jeżeli okoliczność ta była znana urzędowi skarbowemu przed ostatecznym ustaleniem ryczałtu,

c) obowiązanych do opłacania scalonego podatku obrotowego na podstawie art. 9 ust. (3) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292),

d) posiadających więcej niż jedno stałe miejsce sprzedaży lub wykonywania innych odpłatnych świadczeń,

e) budowlanych,

f) sprzedających mięso lub przetwory mięsne,

g) tartaków i eksploatacyj leśnych,

h) kinematografów,

i) komisowych, ajencyjnych, pośrednictwa, ekspedycyjnych, przewozowych i komunikacyjnych.

§ 3. (1) Celem ustalenia ryczałtu urząd skarbowy obliczy zryczałtowany podatek dla każdego płatnika na lata 1939 i 1940 w jednakowych kwotach na każdy rok, biorąc pod uwagę: ogólną znajomość stosunków gospodarczych przedsiębiorstwa, posiadane konkretne dane co do wysokości osiąganych w przedsiębiorstwie obrotów oraz właściwą stawkę podatkową. Obrotów objętych scalonym podatkiem obrotowym nie bierze się pod uwagę.

(2) Z kwoty zryczałtowanego podatku na rok 1939 urząd skarbowy potrąci część należności za nabyte dla przedsiębiorstwa świadectwo przemysłowe, potrącalną z pobieranego na zasadach ogólnych podatku obrotowego w myśl art. 15 ust. (2) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym. Przy uiszczaniu ustalonego w ten sposób zryczałtowanego podatku jakiekolwiek dalsze potrącenia nie będą dokonywane.

(3) Właściwość miejscową dla wymiaru podatku w formie ryczałtu określa się według przepisów art. 12 § 1 ordynacji podatkowej.

§ 4. (1) Urząd skarbowy zawiadomi pisemnie (wzór Nr 1) każdego płatnika o zaliczeniu jego przedsiębiorstwa do ryczałtu, podając w zawiadomieniu kwotę zryczałtowanego podatku na każdy rok, wysokość potrąconej należności za świadectwo przemysłowe oraz wysokość i termin płatności każdej raty (§ 6 ust. (2)).

(2) Zawiadomienia te powinny być doręczone w terminie do dnia 30 kwietnia 1939 r.

(3) Płatnikowi przysługuje prawo złożenia do urzędu skarbowego w ciągu dni 14 od daty doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. (1), pisemnego wniosku o ustalenie ryczałtu w kwocie innej, niż wymieniona w zawiadomieniu, bądź też o wyłączenie z ryczałtu. Wnioski te nie podlegają opłacie stemplowej (art. 142 pkt 1 ustawy o opłatach stemplowych).

(4) Brak wniosku, o którym mowa w ust. (3), uważa się za zgodę na dokonane przez urząd skarbowy ustalenie ryczałtu. Tak samo traktuje się wniosek złożony po terminie. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. (1), otrzymuje wówczas moc nakazu płatniczego.

(5) Wniesiony w terminie wniosek płatnika o wyłączenie z ryczałtu powoduje automatycznie wyłączenie z ryczałtu na lata podatkowe 1939 i 1940, przy czym zawiadomienie urzędu skarbowego traci moc obowiązującą, a wymiar podatku dokonany zostanie na zasadach ogólnych.

(6) Wniesiony w terminie wniosek płatnika o ustalenie ryczałtu w innej kwocie, niż wymieniona w zawiadomieniu urzędu skarbowego, mo-

że urząd skarbowy uznać za zasadny. W tym przypadku wymiar zryczałtowanego podatku następuje w wysokości wymienionej we wniosku płatnika, a o wymiarze tym płatnik będzie zawiadomiony za pomocą nakazu płatniczego (wzór Nr 2).

(7) Jeżeli wniesiony w terminie wniosek płatnika nie zostanie uznany za zasadny, wniosek ten rozpoznaje naczelnik urzędu skarbowego lub jego zastępca przy udziale płatnika lub upoważnionego przez niego pełnoletniego członka rodziny bądź pracownika. Zawiadomienie (wzór Nr 3) o dniu wyznaczonym do rozpoznania wniosku powinno być doręczone płatnikowi przynajmniej na 5 dni przed terminem. Wynik rozpoznanego przy udziale płatnika wniosku winien być ujęty w formę protokołu (wzór Nr 4), zaopatrzonego w podpis naczelnika urzędu skarbowego lub jego zastępcy oraz płatnika lub zastępującej go osoby.

(8) W razie osiągnięcia porozumienia co do wysokości ryczałtu, wymiar zryczałtowanego podatku następuje w kwocie określonej w porozumieniu. O wymiarze tym płatnik będzie zawiadomiony za pomocą nakazu płatniczego (wzór Nr 2).

(9) W razie nieosiągnięcia porozumienia przedsiębiorstwo płatnika zostaje wyłączone z ryczałtu, a podatek ustalony będzie na zasadach ogólnych.

(10) Niezgłoszenie się płatnika w wyznaczonym terminie bez dostatecznego usprawiedliwienia uważa się za cofnięcie złożonego wniosku. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. (1), otrzymuje wówczas moc nakazu płatniczego.

§ 5. Świadczenia przedsiębiorstw, które nie zostały przez urząd skarbowy zaliczone do ryczałtu w myśl § 4 ust. (1), podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych.

§ 6. (1) Nakazy płatnicze na zryczałtowany podatek, przewidziane w § 4 ust. (6) i (8), powinny być doręczone płatnikom w terminie do dnia 15 czerwca 1939 r.

(2) Zryczałtowany podatek na lata 1939 i 1940 płatny jest corocznie w czterech równych ratach: do 15 lipca, do 15 września i do 15 listopada roku podatkowego oraz do 15 lutego roku następnego.

§ 7. Od nakazów płatniczych oraz od zawiadomień, które uzyskały moc nakazów płatniczych, nie mogą być wnoszone odwołania.

§ 8. Nie uiszczone w terminie raty zryczałtowanego podatku stanowią zaległość podatkową i podlegają przymusowemu ściągnięciu.

§ 9. (1) W stosunku do świadczeń, będących przedmiotem zryczałtowanego podatku, nie może być dokonany wymiar podatku na zasadach ogólnych ani też nie mogą być pobierane zaliczki w myśl art. 8 ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym.

(2) Podatek na zasadach ogólnych lub na podstawie art. 9 ust. (3) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym będzie jednak pobrany od świadczeń przedsiębiorstw, objętych ryczałtem, poczynając od następnego dnia po upływie miesiąca, w którym miała miejsce jedna z następujących okoliczności:

a) nabycie lub przejęcie przedsiębiorstwa przez kupca rejestrowego,
b) otwarcie w przedsiębiorstwie nowego stałego miejsca sprzedaży lub miejsca wykonywania innych świadczeń,
c) zmiana istotna przedmiotu działalności przedsiębiorstwa,
d) powstanie obowiązku opłacania scalonego podatku obrotowego na podstawie art. 9 ust. (3) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym.

(3) Podatek na zasadach ogólnych będzie również pobrany na rok podatkowy 1940 od świadczeń przedsiębiorstw, których obrót w roku 1939 przekroczył kwotę zł 50.000, przy czym ustalenie kwoty obrotu za rok 1939 powinno opierać się wyłącznie na danych, uzyskanych z zeznań i wyjaśnień płatnika, z ksiąg, zapisków i innych pisemnych materiałów informacyjnych.

(4) Od postanowienia urzędu skarbowego o wyłączeniu z ryczałtu w myśl przepisów ust. (2) lub (3) przysługuje płatnikowi prawo wniesienia zażalenia do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 14 od daty doręczenia postanowienia.

(5) W przypadkach wymienionych w ust. (2) i (3) zryczałtowany podatek powinien być uiszczony w części, przypadającej stosunkowo na okres, poprzedzający powstanie obowiązku uiszczenia podatku na zasadach ogólnych.

(6) Zaliczki kwartalne, przypadające do zapłaty w wyniku zastosowania przepisów ust. (2) i (3), pobierane będą według przepisów art. 8 ust. (3) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym.

(7) Okoliczności, o których mowa w ust. (2) lit. a), b) i c), obowiązany jest płatnik podać do wiadomości urzędu skarbowego w ciągu miesiąca od daty ich powstania.

§ 10. W razie zlikwidowania przedsiębiorstwa lub całkowitego zwolnienia wszystkich świadczeń przedsiębiorstwa od podatku na podstawie art. 3 pkt 18, art. 9 ust. (3) lub art. 10 ust. (1) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym, bądź wreszcie przeniesienia przedsiębiorstwa do okręgu innego urzędu skarbowego lub do innej miejscowości, zryczałtowany podatek podlega umorzeniu w części, przypadającej stosunkowo na okres zwolnienia lub na okres od następnego miesiąca po zlikwidowaniu

lub przeniesieniu przedsiębiorstwa. Umorzenie nastąpi pod warunkiem, że płatnik zawiadomi urząd skarbowy o właściwych okolicznościach w ciągu 3 miesięcy od daty ich powstania.

§ 11. Urzędom skarbowym służy prawo darowania skutków zaniedbania terminów ustalonych niniejszym rozporządzeniem.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa z wyjątkiem ziem odzyskanych w roku 1938.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 marca 1939 r. Nr 17, poz. 102).

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dnia 23 lutego 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 122)

Wzór Nr 1 (część pierwsza).

(*Str. 1*).

(pieczęć urzędu)

Zwrotne poświadczenie odbioru zawiadomienia

o zaliczeniu przedsiębiorstwa do ryczałtu w podatku obrotowym na lata podatkowe 1939 i 1940.

Pan(i) — firma:	
Rodzaj przedsiębiorstwa:	
Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa:	

Dnia .... 1939 r. zawiadomienie

doręczyłem: otrzymałem:

....

(podpis) (podpis)

(*Str. 2*).

POSTĘPOWANIE PODATKOWE
(sposób doręczenia)

Pismo:

A) doręczyłem dnia.. 19........ r. o godz.........................

a) adresatowi osobiście, który pismo przyjął,
b) adresatowi osobiście, który odmówił przyjęcia,
c) z powodu nieobecności adresata panu(i) ....
jako dorosłemu członkowi rodziny, domownikowi adresata, osobie zarządzającej majątkiem — przedsiębiorstwem, pracownikowi adresata, — który pismo przyjął — odmówił przyjęcia,

B) nie mogłem doręczyć z powodu:

a) śmierci adresata,
b) iż adresat we wskazanym domu nie jest znany,
c) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe — przenosząc się czasowo do........................
....
d) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe, przenosząc się do miejscowości, której ustalić nie mogłem.

....

(podpis doręczającego)

Wzór Nr 1 (część druga).

(Str. 1).

Zwykła za zwrotnym poświadczeniem odbioru

Dosłać

(pieczęć urzędu)
Konto Urzędu w P. K. O. Nr..........

Zawiadomienie

o zaliczeniu przedsiębiorstwa do ryczałtu w podatku obrotowym na lata podatkowe 1939 i 1940.

Pan(i) — firma:	
Rodzaj przedsiębiorstwa:	
Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa:	

Na podstawie przepisów § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1939 r. o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 102) Urząd Skarbowy zawiadamia, że dla powyższego przedsiębiorstwa ustalił **zryczałtowany podatek obrotowy na lata 1939 i 1940 — w kwocie** zł.............. gr.......... na każdy rok.

Od kwoty ryczałtu, przypadającej na rok 1939, potrąca się — stosownie do postanowień art. 15 ust. (2) ustawy o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 34, poz. 292) oraz § 3 ust. (2) wyżej wymienionego rozporządzenia — część należności za nabyte dla przedsiębiorstwa świadectwo przemysłowe na rok 1939 wg kat........... handlowej (przemysłowej) *) **w kwocie** zł.............. gr..........

wobec czego **na rok 1939** przypada do zapłaty kwota zł.............. gr..........

Zryczałtowany podatek płatny jest w ratach:

na rok 1939				na rok 1940			
po zł.............. gr.......... każda rata — z wyjątkiem raty IV, wynoszącej zł.............. gr.......... *) w następujących terminach:				po zł.............. gr.......... każda rata w następujących terminach:			
I	II	III	IV	I	II	III	IV
do 15 lipca 1939	do 15 września 1939	do 15 listopada 1939	do 15 lutego 1940	do 15 lipca 1940	do 15 września 1940	do 15 listopada 1940	do 15 lutego 1941

Dnia.. 1939 r.

NACZELNIK URZĘDU

(pieczęć)

*) zbędne skreślić.

(Str. 2).

Objaśnienia.

1) Płatnik, który nie godzi się na ustalenie zryczałtowanego podatku w kwocie wymienionej w zawiadomieniu niniejszym, może w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia złożyć do urzędu skarbowego wniosek*) na piśmie o ustalenie ryczałtu w innej kwocie. Jeżeli urząd skarbowy uzna wniosek płatnika za uzasadniony, wówczas nadeśle mu nakaz płatniczy na kwotę podatku podaną we wniosku. Jeżeli natomiast urząd skarbowy wniosku nie uwzględni, obowiązany jest wezwać płatnika i rozpoznać przy jego udziale wniosek celem zawarcia ugody co do wysokości podatku. Gdyby rozpoznanie wniosku nie doprowadziło do zawarcia ugody, wymiar podatku dokonany zostanie nie w drodze ryczałtu, a na zasadach ogólnych.

2) Płatnik, który nie życzy sobie płacić podatku obrotowego w formie ryczałtu, powinien w terminie dni 14 od otrzymania niniejszego zawiadomienia złożyć do urzędu skarbowego wniosek*) na piśmie o wyłączenie przedsiębiorstwa z ryczałtu. Wymiar podatku dokonany zostanie wówczas na zasadach ogólnych.

3) **Jeżeli płatnik w ciągu dni 14 od otrzymania niniejszego zawiadomienia nie nadeśle do urzędu skarbowego wniosku o ustalenie zryczałtowanego podatku w innej kwocie, ani też wniosku o wyłączenie jego przedsiębiorstwa z ryczałtu — zawiadomienie niniejsze otrzymuje moc nakazu płatniczego.** Podatek nie zapłacony w terminach podanych w zawiadomieniu podlega wówczas przymusowemu ściągnięciu wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi.

4) W razie zlikwidowania przedsiębiorstwa w ciągu roku 1939 lub 1940, względnie przeniesienia przedsiębiorstwa do okręgu innego urzędu skarbowego lub do innej miejscowości, płatnik opłacający zryczałtowany podatek obrotowy powinien o tym zawiadomić w ciągu 3 miesięcy właściwy urząd skarbowy, który zarządzi umorzenie zryczałtowanego podatku w części, przypadającej na okres od następnego miesiąca po zlikwidowaniu lub przeniesieniu przedsiębiorstwa.

5) Ponadto płatnik, uiszczający podatek obrotowy w formie ryczałtu, obowiązany jest — pod rygorem grzywny, przewidzianej w art. 185 ordynacji podatkowej — podać do wiadomości urzędu skarbowego następujące okoliczności, w ciągu miesiąca od daty ich powstania, a mianowicie fakt:

1) nabycia lub przejęcia przedsiębiorstwa przez kupca rejestrowego,
2) otwarcia w przedsiębiorstwie nowego stałego miejsca sprzedaży lub miejsca wykonywania innych świadczeń,
3) zmiany istotnej przedmiotu działalności przedsiębiorstwa.

---

*) Wniosek nie podlega opłacie stemplowej.

Wzór Nr 2 (część pierwsza).

(Str. 1).

(pieczęć urzędu)	**Zwrotne poświadczenie odbioru nakazu płatniczego** na zryczałtowany podatek obrotowy na lata 1939 i 1940.

Pan(i) — firma:	
Rodzaj przedsiębiorstwa:	
Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa:	

Dnia...1939 r. nakaz płatniczy

doręczyłem: otrzymałem:

....

(podpis) (podpis)

(Str. 2).

POSTĘPOWANIE PODATKOWE
(sposób doręczenia)

Pismo:

A) doręczyłem dnia .... 19.......... r. o godz. ....

a) adresatowi osobiście, który pismo przyjął,

b) adresatowi osobiście, który odmówił przyjęcia,

c) z powodu nieobecności adresata panu(i) ....

jako dorosłemu członkowi rodziny, domownikowi adresata, osobie zarządzającej majątkiem — przedsiębiorstwem, pracownikowi adresata, który pismo przyjął — odmówił przyjęcia,

B) nie mogłem doręczyć z powodu:

a) śmierci adresata,

b) iż adresat we wskazanym domu nie jest znany,

c) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe — przenosząc się czasowo do ....

....,

d) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe, przenosząc się do miejscowości, której ustalić nie mogłem.

....

(podpis doręczającego)

Wzór Nr 2 (część druga).

(*Str. 1*).

(pieczęć urzędu) Konto Urzędu w P. K. O. Nr	**Zwykła za zwrotnym poświadczeniem odbioru** **Dosłać** **Nakaz płatniczy** na zryczałtowany podatek obrotowy na lata 1939 i 1940.

Pan (i) — firma:	
Rodzaj przedsiębiorstwa:	
Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa:	

Na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1939 r. o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 102) oraz w związku ze złożonym wnioskiem — z osiągnięciem porozumienia*) w dniu .... 1939 r. Urząd Skarbowy wymierzył dla powyższego przedsiębiorstwa **zryczałtowany podatek obrotowy na lata 1939 i 1940 — w kwocie** na każdy rok. zł............... gr...........

Od kwoty ryczałtu, przypadającej na rok 1939, potrąca się — stosownie do postanowień art. 15 ust. (2) ustawy o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 34, poz. 292) oraz § 3 ust. (2) wyżej wymienionego rozporządzenia — część należności za nabyte dla przedsiębiorstwa świadectwo przemysłowe na rok 1939 wg kat. .... handl. (przem.)*) **w kwocie** zł................ gr........

wobec czego **na rok 1939** przypada do zapłaty kwota zł................ gr........

Zryczałtowany podatek płatny jest w ratach:

na rok 1939 po zł................ gr........... każda rata — z wyjątkiem raty IV, wynoszącej zł................ gr...........*) w następujących terminach:				na rok 1940 po zł................ gr........... każda rata w następujących terminach:			
I	II	III	IV	I	II	III	IV
do 15 lipca 1939	do 15 września 1939	do 15 listopada 1939	do 15 lutego 1940	do 15 lipca 1940	do 15 września 1940	do 15 listopada 1940	do 15 lutego 1941

Równocześnie Urząd Skarbowy cofa doręczone w dniu .... 1939 r. zawiadomienie o ustaleniu dla powyższego przedsiębiorstwa zryczałtowanego podatku obrotowego na lata 1939 i 1940 w kwocie zł.......................... rocznie.

Dnia .... 1939 r.

NACZELNIK URZĘDU

(pieczęć)

*) zbędne skreślić.

(Str. 2).

Objaśnienia.

1) Od nakazu płatniczego na zryczałtowany podatek obrotowy nie przysługuje płatnikowi prawo wniesienia odwołania.

2) Nie uiszczone w terminie raty zryczałtowanego podatku stanowią zaległość podatkową i podlegają przymusowemu ściągnięciu wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi.

3) W razie zlikwidowania przedsiębiorstwa w ciągu roku 1939 lub 1940, względnie przeniesienia przedsiębiorstwa do okręgu innego urzędu skarbowego lub do innej miejscowości, płatnik opłacający zryczałtowany podatek obrotowy powinien o tym zawiadomić w ciągu 3 miesięcy właściwy urząd skarbowy, który zarządzi umorzenie zryczałtowanego podatku w części przypadającej na okres od następnego miesiąca po zlikwidowaniu lub przeniesieniu przedsiębiorstwa.

4) Ponadto płatnik, uiszczający podatek obrotowy w formie ryczałtu, obowiązany jest — pod rygorem grzywny, przewidzianej w art. 185 ordynacji podatkowej—podać do wiadomości Urzędu Skarbowego następujące okoliczności, w ciągu miesiąca od daty ich powstania, a mianowicie fakt:

1) nabycia lub przejęcia przedsiębiorstwa przez kupca rejestrowego,

2) otwarcia w przedsiębiorstwie nowego stałego miejsca sprzedaży lub miejsca wykonywania innych świadczeń,

3) zmiany istotnej przedmiotu działalności przedsiębiorstwa.

Wzór Nr 3 (część pierwsza).

(*Str. 1*).

Data stawiennictwa

dnia .... 1939 r. godz ....

Zwrotne poświadczenie odbioru zawiadomienia

o terminie rozpoznania wniosku w sprawie ustalenia kwoty zryczałtowanego podatku obrotowego na lata 1939 i 1940.

(pieczęć urzędu)

Pan (i) — firma:	
Rodzaj przedsiębiorstwa:	
Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa:	

Dnia .... 1939 r. zawiadomienie

doręczyłem: otrzymałem:

....

(podpis) (podpis)

(*Str. 2*).

POSTĘPOWANIE PODATKOWE
(sposób doręczenia)

Pismo:

A) doręczyłem dnia .... 19......... r. o godz. ....

a) adresatowi osobiście, który pismo przyjął,

b) adresatowi osobiście, który odmówił przyjęcia,

c) z powodu nieobecności adresata panu (i) .... jako dorosłemu członkowi rodziny, domownikowi adresata, osobie zarządzającej majątkiem — przedsiębiorstwem, pracownikowi adresata, który pismo przyjął — odmówił przyjęcia,

B) nie mogłem doręczyć z powodu:

a) śmierci adresata,

b) iż adresat we wskazanym domu nie jest znany,

c) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe — przenosząc się czasowo do ....,

d) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe, przenosząc się do miejscowości, której ustalić nie mogłem.

....

(podpis doręczającego)

Wzór Nr 3 (część druga).

(pieczęć urzędu)	**Zwykła za zwrotnym poświadczeniem odbioru** **Dosłać** **Zawiadomienie** o terminie rozpoznania wniosku w sprawie ustalenia kwoty zryczałtowanego podatku obrotowego na lata 1939 i 1940.
Pan(i) — firma:	
Rodzaj przedsiębiorstwa:	
Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa:	

Urząd Skarbowy wzywa Pana(ią) do zgłoszenia się w dniu .... o godz. w lokalu Urzędu (pokój Nr) w celu wzięcia udziału w rozpoznaniu złożonego przez Pana(ią) wniosku w sprawie ustalenia zryczałtowanego podatku obrotowego na lata podatkowe 1939 i 1940.

W razie niemożności osobistego zgłoszenia się Pana(i), udział w rozpoznaniu wniosku może wziąć upoważniony przez Pana(ią) pisemnie pełnoletni członek rodziny lub pracownik.

Jeżeli w powyższym terminie nie zgłosi się Pan(i) lub osoba przez Pana(ią) upoważniona, złożony wniosek zostanie uznany za cofnięty, wskutek czego będzie Pan(i) obowiązany(a) do uiszczenia podatku w wysokości podanej w zawiadomieniu Urzędu Skarbowego, doręczonym w dniu .... 1939 r.

NACZELNIK URZĘDU

(pieczęć)

Wzór Nr 4.

Protokół w sprawie rozpoznania wniosku o zaliczenie do ryczałtu w podatku obrotowym na lata 1939 i 1940.	.... (nazwa przedsiębiorstwa)	
	.... (miejsce wykonywania)	
Dnia .... 1939 r.	.... (nazwisko i imię właściciela przedsiębiorstwa)	

Pełnomocnik działający w imieniu płatnika:

.... Upoważnienie z dnia .... 1939 r.
(nazwisko i imię oraz adres)

Zawiadomienie o zaliczeniu do ryczałtu — doręczono dn. .... 1939 r.

Płatnik złożył pisemny wniosek dn. .... 1939 r.

Wezwanie do zgłoszenia się w urzędzie — doręczono dn. .... 1939 r.

W wyznaczonym terminie zgłosił się płatnik—pełnomocnik płatnika*), uzasadniając wniosek o ustalenie zryczałtowanego podatku obrotowego w kwocie zł .... gr .... rocznie w sposób następujący:

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

Po rozpoznaniu wniosku oraz przytoczonego uzasadnienia

osiągnięto porozumienie — w sprawie ustalenia dla przedsiębiorstwa zryczałtowanego podatku obrotowego na lata 1939 i 1940 w kwocie zł .... gr .... rocznie.

nie osiągnięto porozumienia — w sprawie ustalenia dla przedsiębiorstwa zryczałtowanego podatku obrotowego na lata 1939 i 1940, wobec czego przedsiębiorstwo zostaje wyłączone z ryczałtu i podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem obrotowym na zasadach ogólnych.

Protokół niniejszy po odczytaniu podpisano:

....
(podpis płatnika lub jego zastępcy)

....
(podpis naczelnika urzędu lub jego zastępcy)

*) zbędne skreślić.

123

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 lutego 1939 r.

o poborze podatku dochodowego w formie ryczałtu na lata podatkowe 1939 i 1940.

Na podstawie art. 23a ustawy o państwowym podatku dochodowym wprowadzonego ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 226) zarządzam co następuje:

§ 1. Podatek dochodowy w formie ryczałtu na lata podatkowe 1939 i 1940 pobierany będzie od osób fizycznych osiągających dochody:

a) z przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, których świadczenia są przedmiotem zryczałtowanego podatku obrotowego w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 102),

b) z budynków, w których łączna ilość izb (§ 63 ust. (2) rozporządzenia Ministra Skarbu o wykonaniu ordynacji podatkowej — Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 35, poz. 270), nie przekracza 20, przy czym korzystających ze zwolnienia od podatku dochodowego budynków nowowzniesionych oraz części budynków nadbudowanych i przybudowanych nie bierze się pod uwagę,

c) z nieruchomości gruntowej o łącznym obszarze nie przekraczającym 50 ha, a na terenie województw: białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego — 100 ha,

jeżeli wymienione źródła dochodu były czynne w ciągu całego roku kalendarzowego 1938, osiągnięty przez płatnika w tym roku łączny dochód podlegajacy opodatkowaniu nie przekroczył zł 7.200 oraz płatnik zaliczony został do ryczałtu przez właściwy urząd skarbowy w sposób określony w § 4.

§ 2. Zryczałtowanemu podatkowi nie podlegają osoby, które:

a) oprócz dochodów płynących ze źródeł wymienionych w § 1 osiągają lub osiągały w roku kalendarzowym 1938 jeszcze inne dochody, podlegające opodatkowaniu na podstawie działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6),

b) dla budynków lub gospodarstw wiejskich prowadziły w roku kalendarzowym 1938 księgi w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), bądź też prowadzą takie księgi w roku 1939, jeżeli okoliczność ta była znana urzędowi skarbowemu przed ostatecznym ustaleniem ryczałtu.

§ 3. (1) Celem ustalenia ryczałtu urząd skarbowy obliczy zryczałtowany podatek dla każdego płatnika na lata podatkowe 1939 i 1940 w jednakowych kwotach na każdy rok, biorąc pod uwagę: ogólną znajomość stosunków gospodarczych płatnika, posiadane konkretne dane co do wysokości osiąganych przez płatnika dochodów oraz skalę podatkową przewidzianą w art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym wraz z ewentualną zwyżką lub zniżką z art. 26 i 27 tejże ustawy.

(2) Z kwoty zryczałtowanego podatku na rok podatkowy 1939 urząd skarbowy potrąci przedpłatę uiszczoną w myśl art. 39 ustawy na rok podatkowy 1939. Potrącenie przedpłaty nastąpi poczynając od pierwszej raty zryczałtowanego podatku (§ 6 ust. (2)).

(3) Właściwość miejscową dla wymiaru podatku w formie ryczałtu określa się według przepisów art. 14 ordynacji podatkowej.

§ 4. (1) Urząd skarbowy zawiadomi pisemnie (wzór Nr 1) każdego płatnika o zaliczeniu go do ryczałtu, podając w zawiadomieniu kwotę zryczałtowanego podatku na każdy rok, wysokość potrąconej przedpłaty na podatek dochodowy na rok 1939 oraz wysokość i termin płatności każdej raty (§ 6 ust. (2)).

(2) Zawiadomienia te powinny być doręczone:

a) płatnikom, których wszystkie źródła dochodu położone są w okręgu urzędu skarbowego właściwego dla wymiaru podatku dochodowego (art. 14 ordynacji podatkowej) — w terminie do dnia 30 kwietnia 1939 r.,

b) pozostałym płatnikom — w terminie do dnia 30 czerwca 1939 r.

(3) Płatnikowi przysługuje prawo złożenia do urzędu skarbowego w ciągu dni 14 od daty doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. (1), pisemnego wniosku o ustalenie ryczałtu w kwocie innej, niż wymieniona w zawiadomieniu, bądź też o wyłączenie z ryczałtu. Wnioski te nie podlegają opłacie stemplowej (art. 142 pkt 1 ustawy o opłatach stemplowych).

(4) Brak wniosku, o którym mowa w ust. (3), uważa się za zgodę na dokonane przez urząd skarbowy ustalenie ryczałtu. Tak samo traktuje się wniosek złożony po terminie. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. (1), otrzymuje wówczas moc nakazu płatniczego.

(5) Wniesiony w terminie wniosek płatnika o wyłączenie z ryczałtu powoduje automatycznie wyłączenie z ryczałtu na lata podatkowe 1939 i 1940, przy czym zawiadomienie urzędu skarbowego traci moc obowiązującą, a wymiar podatku dokonany zostanie na zasadach ogólnych.

(6) Wniesiony w terminie wniosek płatnika o ustalenie ryczałtu w innej kwocie, niż wymieniona w zawiadomieniu urzędu skarbowego, może urząd skarbowy uznać za zasadny. W tym przypadku wymiar zryczałtowanego podatku następuje w wysokości wymienionej we wniosku płatnika, a o wymiarze tym płatnik będzie zawiadomiony za pomocą nakazu płatniczego (wzór Nr 2).

(7) Jeżeli wniesiony w terminie wniosek płatnika nie zostanie uznany za zasadny, wniosek ten rozpoznaje naczelnik urzędu skarbowego lub jego zastępca przy udziale płatnika lub upoważnionego przez niego pełnoletniego członka rodziny bądź pracownika. Zawiadomienie (wzór Nr 3) o dniu wyznaczonym do rozpoznania wniosku powinno być doręczone płatnikowi przynajmniej na 5 dni przed terminem. Wynik rozpoznanego przy udziale płatnika wniosku winien być ujęty w formę protokołu (wzór Nr 4), zaopatrzonego w podpis naczelnika urzędu skarbowego lub jego zastępcy oraz płatnika lub zastępującej go osoby.

(8) W razie osiągnięcia porozumienia co do wysokości ryczałtu, wymiar zryczałtowanego podatku następuje w kwocie określonej w porozumieniu. O wymiarze tym płatnik będzie zawiadomiony za pomocą nakazu płatniczego (wzór Nr 2).

(9) W razie nieosiągnięcia porozumienia płatnik zostaje wyłączony z ryczałtu, a podatek ustalony będzie na zasadach ogólnych.

(10) Niezgłoszenie się płatnika w wyznaczonym terminie bez dostatecznego usprawiedliwienia uważa się za cofnięcie złożonego wniosku. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. (1), otrzymuje wówczas moc nakazu płatniczego.

§ 5. Płatnicy, którzy nie zostali przez urząd skarbowy zaliczeni do ryczałtu w myśl § 4 ust. (1), podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych.

§ 6. (1) Nakazy płatnicze na zryczałtowany podatek, przewidziane w § 4 ust. (6) i (8), powinny być doręczone płatnikom w terminie do dnia 15 sierpnia 1939 r.

(2) Zryczałtowany podatek na lata 1939 i 1940 płatny jest corocznie w trzech równych ratach: do 15 września i do 15 listopada roku podatkowego oraz do 15 lutego roku następnego.

§ 7. Od nakazów płatniczych oraz od zawiadomień, które uzyskały moc nakazów płatniczych, nie mogą być wnoszone odwołania.

§ 8. Nie uiszczone w terminie raty zryczałtowanego podatku stanowią zaległość podatkową i podlegają przymusowemu ściągnięciu.

§ 9. (1) Jeżeli w ciągu roku kalendarzowego 1939 jedno lub więcej ze źródeł dochodu objętych ryczałtem wygaśnie, płatnikowi przysługuje prawo żądania umorzenia części podatku, przypadającej na rok podatkowy 1940 na wygasłe źródła dochodu.

(2) Wniosek płatnika powinien być zgłoszony na piśmie w terminie do dnia 31 stycznia 1940 r. Wniosek ten nie podlega opłacie stemplowej (art. 142 pkt 7 ustawy o opłatach stemplowych).

§ 10. (1) Jeżeli w ciągu roku kalendarzowego 1939 ilość źródeł dochodu ulegnie zwiększeniu, urząd skarbowy wyłączy płatnika z ryczałtu na rok podatkowy 1940 i dokona wymiaru na ten rok na zasadach ogólnych.

(2) O zwiększeniu się ilości źródeł dochodu powinien płatnik zawiadomić urząd skarbowy w terminie do dnia 31 stycznia 1940 r.

(3) Jeżeli na skutek później ujawnionych konkretnych okoliczności faktycznych okaże się, że ryczałtem nie zostały objęte wszystkie źródła dochodu płatnika lub też płatnik posiadał źródła dochodu nie podlegające podatkowi w formie ryczałtu, urząd skarbowy uchyli wymiar zryczałtowanego podatku dochodowego na lata 1939 i 1940 i dokona wymiaru na te lata według zasad ogólnych.

(4) Od postanowienia urzędu skarbowego o wyłączeniu z ryczałtu lub uchyleniu wymiaru zryczałtowanego podatku w myśl przepisów ust. (1) i (3) przysługuje płatnikowi prawo wniesienia zażalenia do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 14 od daty doręczenia postanowienia.

§ 11. Płatnicy, którym podatek wymierzono w formie ryczałtu, nie są obowiązani do składania zeznań o dochodzie (§ 63 rozporządzenia Ministra Skarbu o wykonaniu ordynacji podatkowej — Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 35, poz. 270) i do uiszczania przedpłat w myśl art. 39 ustawy na rok podatkowy 1940.

§ 12. Urzędom skarbowym służy prawo darowania skutków zaniedbania terminów ustalonych niniejszym rozporządzeniem.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa z wyjątkiem województw poznańskiego i pomorskiego, górnośląskiej części województwa śląskiego, powiatu działdowskiego województwa warszawskiego oraz ziem odzyskanych w roku 1938.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 marca 1939 r. Nr 17, poz. 103).

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dnia 24 lutego 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 123.)

Wzór Nr 1 (część pierwsza).

(*Str. 1*).

(pieczęć urzędu)

Zwrotne poświadczenie odbioru zawiadomienia

o zaliczeniu do ryczałtu w podatku dochodowym na lata podatkowe 1939 i 1940.

Pan (i)	
Miejsce zamieszkania:	

Dnia.................................. 1939 r. zawiadomienie

doręczyłem: otrzymałem:

....

(podpis) (podpis)

(*Str. 2*).

POSTĘPOWANIE PODATKOWE

(sposób doręczenia)

Pismo:

A) doręczyłem dnia.. 1939 r. o godz...................

a) adresatowi osobiście, który pismo przyjął,
b) adresatowi osobiście, który odmówił przyjęcia,
c) z powodu nieobecności adresata panu (i)..
jako dorosłemu członkowi rodziny, domownikowi adresata, osobie zarządzającej majątkiem — przedsiębiorstwem, pracownikowi adresata, — który pismo przyjął — odmówił przyjęcia,

B) nie mogłem doręczyć z powodu:

a) śmierci adresata,
b) iż adresat we wskazanym domu nie jest znany,
c) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe — przenosząc się czasowo do..
....,
d) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe przenosząc się do miejscowości, której ustalić nie mogłem.

....

(podpis doręczającego)

Wzór Nr 1 (część druga).

(*Str. 1*).

(pieczęć urzędu)

Konto Urzędu w P. K. O. Nr...........

Zwykła za zwrotnym poświadczeniem odbioru

Dosłać

Zawiadomienie

o zaliczeniu do ryczałtu w podatku dochodowym na lata podatkowe 1939 i 1940.

Pan (i)	
Miejsce zamieszkania:	

Na podstawie przepisów § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lutego 1939 r. o poborze podatku dochodowego w formie ryczałtu (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 103) Urząd Skarbowy zawiadamia, że ustalił dla Pana (i) zryczałtowany podatek dochodowy na lata podatkowe 1939 i 1940 w kwocie zł................ gr.......... na każdy rok.

Zryczałtowany podatek płatny jest w następujących ratach:

Rok podatkowy 1939			Rok podatkowy 1940		
I rata	II rata	III rata	I rata	II rata	III rata
do 15 września 1939	do 15 listopada 1939	do 15 lutego 1940	do 15 września 1940	do 15 listopada 1940	do 15 lutego 1941

I i II — Każda — rata wynosi po zł.................... gr..........; III rata — zł.................... gr...........*)

Na podatek dochodowy na rok 1939 uiścił (a) Pan (i) przedpłatę w kwocie zł.................... gr........ Po potrąceniu tej kwoty przypada do zapłaty na rok 1939 z tytułu:

I raty	II raty	III raty
zł......... gr......	zł.......... gr.....	zł......... gr......

*)

NACZELNIK URZĘDU:

(pieczęć)

*) zbędne skreślić.

(*Str.* 2).

Objaśnienia.

1) Płatnik, który nie godzi się na ustalenie zryczałtowanego podatku w kwocie wymienionej w zawiadomieniu niniejszym, może w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia złożyć do urzędu skarbowego wniosek*) na piśmie o ustalenie ryczałtu w innej kwocie. Jeżeli urząd skarbowy uzna wniosek płatnika za uzasadniony, wówczas nadeśle mu nakaz płatniczy na kwotę podatku podaną we wniosku. Jeżeli natomiast urząd skarbowy wniosku nie uwzględni, obowiązany jest wezwać płatnika i rozpoznać przy jego udziale wniosek celem zawarcia ugody co do wysokości podatku. Gdyby rozpoznanie wniosku nie doprowadziło do zawarcia ugody, wymiar podatku dokonany zostanie nie w drodze ryczałtu, a na zasadach ogólnych.

2) Płatnik, który nie życzy sobie płacić podatku dochodowego w formie ryczałtu, powinien w terminie dni 14 od otrzymania niniejszego zawiadomienia złożyć do urzędu skarbowego wniosek*) na piśmie o wyłączenie go z ryczałtu. Wymiar podatku dokonany zostanie wówczas na zasadach ogólnych.

3) **Jeżeli płatnik w ciągu dni 14 od otrzymania niniejszego zawiadomienia nie nadeśle do urzędu skarbowego wniosku o ustalenie zryczałtowanego podatku w innej kwocie, ani też wniosku o wyłączenie go z ryczałtu — zawiadomienie niniejsze otrzymuje moc nakazu płatniczego.** Podatek nie zapłacony w terminach podanych w zawiadomieniu podlega wówczas przymusowemu ściągnięciu wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi.

4) Jeżeli w ciągu roku kalendarzowego 1939 jedno lub więcej ze źródeł dochodu objętych ryczałtem wygaśnie — płatnik może zażądać umorzenia części podatku przypadającej na rok podatkowy 1940 na wygasłe źródła dochodu. Wniosek *)płatnika powinien być zgłoszony na piśmie w terminie do dnia 31 stycznia 1940 r.

5) Jeżeli w ciągu roku kalendarzowego 1939 ilość źródeł dochodu ulegnie zwiększeniu, płatnik obowiązany jest w terminie do dnia 31 stycznia 1940 r. okoliczność tę podać do wiadomości urzędu skarbowego pod rygorem grzywny przewidzianej w art. 185 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

6) Płatnik, któremu podatek dochodowy na lata podatkowe 1939 i 1940 wymierzono w formie ryczałtu nie jest obowiązany do złożenia zeznania o dochodzie na rok podatkowy 1940 ani też do uiszczenia przedpłaty na podatek dochodowy na ten rok.

---

*) Wniosek nie podlega opłacie stemplowej.

Wzór Nr 2 (część pierwsza).

(*Str. 1*).

(pieczęć urzędu)	**Zwrotne poświadczenie odbioru nakazu płatniczego** na zryczałtowany podatek dochodowy na lata 1939 i 1940.
Pan (i)	
Miejsce zamieszkania:	

Dnia.......................................1939 r. nakaz płatniczy

doręczyłem: otrzymałem:

....
(podpis) (podpis)

(*Str. 2*).

POSTĘPOWANIE PODATKOWE
(sposób doręczenia)

Pismo:

A) doręczyłem dnia.. 1939 r. o godz.................

a) adresatowi osobiście, który pismo przyjął,
b) adresatowi osobiście, który odmówił przyjęcia,
c) z powodu nieobecności adresata panu(i) .... jako dorosłemu członkowi rodziny, domownikowi adresata, osobie zarządzającej majątkiem — przedsiębiorstwem, pracownikowi adresata, — który pismo przyjął — odmówił przyjęcia,

B) nie mogłem doręczyć z powodu:

a) śmierci adresata,
b) iż adresat we wskazanym domu nie jest znany,
c) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe — przenosząc się czasowo do.. ....,
d) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe, przenosząc się do miejscowości, której ustalić nie mogłem.

....
(podpis doręczającego)

Wzór Nr 2 (część druga).

(*Str. 1*).

Zwykła za zwrotnym poświadczeniem odbioru

Dosłać

(pieczęć urzędu)

Konto Urzędu w P. K. O. Nr ....

Nakaz płatniczy

na zryczałtowany podatek dochodowy na lata 1939 i 1940.

Pan (i)	
Miejsce zamieszkania:	

Na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lutego 1939 r. o poborze podatku dochodowego w formie ryczałtu (Dz. U. R. P. Nr 17 poz. 103) oraz w związku ze złożonym wnioskiem—z osiągnięciem porozumienia w dniu .... 1939 r.*) Urząd Skarbowy wymierzył Panu (i) zryczałtowany podatek dochodowy na lata podatkowe 1939 i 1940 — w kwocie zł.................... gr..........na każdy rok.

Zryczałtowany podatek płatny jest w następujących ratach:

Rok podatkowy 1939			Rok podatkowy 1940		
I rata	II rata	III rata	I rata	II rata	III rata
do 15 września 1939	do 15 listopada 1939	do 15 lutego 1940	do 15 września 1940	do 15 listopada 1940	do 15 lutego 1941

I i II — Każda — rata wynosi po zł.................. gr.........., III rata — zł .... gr.........*)

Na podatek dochodowy na rok 1939 uiścił(a) Pan(i) przedpłatę w kwocie zł gr .
Po potrąceniu tej kwoty przypada do zapłaty na rok 1939 z tytułu:

I raty	II raty	III raty
zł.................. gr..........	zł.......... gr..........	zł.......... gr..........

*)

Równocześnie Urząd Skarbowy cofa doręczone w dniu .... 1939 r. zawiadomienie o ustaleniu zryczałtowanego podatku dochodowego na lata 1939 i 1940 w kwocie zł.................. gr .... rocznie.

(pieczęć)

NACZELNIK URZĘDU:

*) zbędne skreślić.

(*Str. 2*).

Objaśnienia.

Od nakazu płatniczego na zryczałtowany podatek dochodowy nie przysługuje płatnikowi prawo wniesienia odwołania.

Nie uiszczone w terminie raty zryczałtowanego podatku stanowią zaległość podatkową i podlegają przymusowemu ściągnięciu wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi.

Jeżeli w ciągu roku kalendarzowego 1939 jedno lub więcej ze źródeł dochodu objętych ryczałtem wygaśnie — płatnik może zażądać umorzenia części podatku przypadającej na rok podatkowy 1940 na wygasłe źródła dochodu. Wniosek płatnika powinien być zgłoszony na piśmie w terminie do dnia 31 stycznia 1940 r. Wniosek ten nie podlega opłacie stemplowej.

Jeżeli w ciągu roku kalendarzowego 1939 ilość źródeł dochodu ulegnie zwiększeniu, płatnik obowiązany jest w terminie do dnia 31 stycznia 1940 r. okoliczność tę podać do wiadomości urzędu skarbowego pod rygorem grzywny z art. 185 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

Wzór Nr 3 (część pierwsza).

(*Str. 1*).

(pieczęć urzędu)

Data stawiennictwa

dnia ....1939 r. godzina ....

Zwrotne poświadczenie odbioru zawiadomienia

o terminie rozpoznania wniosku w sprawie ustalenia kwoty zryczałtowanego podatku dochodowego na lata 1939 i 1940.

Pan (i)	
Miejsce zamieszkania:	

Dnia .... 1939 r. zawiadomienie

doręczyłem: otrzymałem:

(podpis) .... (podpis)

(*Str. 2*).

POSTĘPOWANIE PODATKOWE
(sposób doręczenia)

Pismo:

A) doręczyłem dnia .... 19 .... r. o godz. ....

a) adresatowi osobiście, który pismo przyjął,

b) adresatowi osobiście, który odmówił przyjęcia,

c) z powodu nieobecności adresata panu(i) ....

jako dorosłemu członkowi rodziny, domownikowi adresata, osobie zarządzającej majątkiem — przedsiębiorstwem, pracownikowi adresata, — który pismo przyjął — odmówił przyjęcia,

B) nie mogłem doręczyć z powodu:

a) śmierci adresata,

b) iż adresat we wskazanym domu nie jest znany,

c) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe — przenosząc się czasowo do ....

....,

d) iż adresat opuścił wskazany dom na stałe, przenosząc się do miejscowości, której ustalić nie mogłem.

....
(podpis doręczającego)

Wzór Nr 3 (część druga).

(pieczęć urzędu)

Zwykła za zwrotnym poświadczeniem odbioru

Dosłać

Zawiadomienie

o terminie rozpoznania wniosku w sprawie ustalenia kwoty zryczałtowanego podatku dochodowego na lata 1939 i 1940.

Pan (i)	
Miejsce zamieszkania:	

Urząd Skarbowy wzywa Pana(ią) do zgłoszenia się w dniu.. o godz......................... w lokalu Urzędu (pokój Nr.................) w celu wzięcia udziału w rozpoznaniu złożonego przez Pana(ią) wniosku w sprawie ustalenia zryczałtowanego podatku dochodowego na lata podatkowe 1939 i 1940.

W razie niemożności osobistego zgłoszenia się Pana (i), udział w rozpoznaniu wniosku może wziąć upoważniony przez Pana (ią) pisemnie pełnoletni członek rodziny lub pracownik.

Jeżeli w powyższym terminie nie zgłosi się Pan(i) lub osoba przez Pana(ią) upoważniona, złożony wniosek zostanie uznany za cofnięty, wskutek czego będzie Pan (i) obowiązany (a) do uiszczenia podatku w wysokości podanej w zawiadomieniu Urzędu Skarbowego doręczonym w dniu... 1939 r.

NACZELNIK URZĘDU

Wzór Nr 4.

Protokół w sprawie rozpoznania wniosku o zaliczenie do ryczałtu w podatku dochodowym na lata podatkowe 1939 i 1940. Dnia .... 1939 r.	.... (nazwisko i imię płatnika) .... (adres)	

Pełnomocnik działający w imieniu płatnika:

.... Upoważnienie z dn. ....
(Nazwisko i imię oraz adres)

Zawiadomienie o zaliczeniu do ryczałtu doręczono dn. .... 1939 r.
Płatnik złożył pisemny wniosek dn. .... 1939 r.
Wezwanie do zgłoszenia się w urzędzie doręczono dn. .... 1939 r.

W wyznaczonym terminie zgłosił się płatnik — pełnomocnik płatnika*) uzasadniając wniosek o ustalenie zryczałtowanego podatku dochodowego w kwocie zł .... gr .... rocznie w sposób następujący: ....

....

....

....

....

....

....

Po rozpoznaniu wniosku oraz przytoczonego uzasadnienia

osiągnięto porozumienie w sprawie ustalenia zryczałtowanego podatku dochodowego na lata podatkowe 1939 i 1940 w kwocie zł .... gr .... rocznie

nie osiągnięto porozumienia w sprawie ustalenia zryczałtowanego podatku dochodowego na lata 1939 i 1940, wobec czego płatnik zostaje wyłączony z ryczałtu i podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych.

Protokół niniejszy po odczytaniu podpisano:

....
(podpis naczelnika urzędu lub jego zastępcy)

....
(podpis płatnika lub zastępującej go osoby)

*) zbędne skreślić.

124

OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 22 lutego 1939 r.

o ustaleniu siedzib stacyj badania masła.

Na podstawie § 20 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 czerwca 1938 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o wywozie masła za granicę (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 384) podaję do wiadomości obowiązujący od dnia 1 marca 1939 r. wykaz miejscowości, w których czynne są stacje badania masła oraz istniejące przy niektórych z nich punkty próbobiorcze:

Stacje badania masła	Punkty próbobiorcze
Gdynia	—
Grudziądz	Bydgoszcz
Kraków	Lwów
Poznań	—
Warszawa	—

Z dniem 1 marca 1939 r. traci moc obowiązującą wykaz miejscowości, zawarty w obwieszczeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 października 1936 r. o ustaleniu siedzib stacyj badania masła (Monitor Polski Nr 252, poz. 450).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) *Jul. Poniatowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 28 lutego 1939 r. Nr 48, poz. 82).

125

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 lutego 1939 r.

w sprawie wylosowanych numerów obligacji serii III 4% państwowej renty złotej.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 stycznia 1938 r. o wypuszczeniu III serii 4% państwowej renty złotej (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 30) w dniu 1 lutego 1939 r. wylosowane zostały do umorzenia obligacje 4% państwowej renty złotej na ogólną sumę nominalną 210.000 zł w złocie, oznaczone następującymi numerami:

123	374	2309	2695
247	1478	2316	3010
274	1826	2409	3106
276	2262	2488	4689
346	2267	2506	4718
			4769

po 10.000 zł w złocie każda.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Domaniewski*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 2 marca 1939 r. Nr 50, poz. 87).

126

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 lutego 1939 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694) w okresie czasu od 5 do 26 stycznia 1939 r. zostały wylosowane do umorzenia we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr	data wylosowania	Nr	data wylosowania
644	12.I.1939 r.	16302	5.I.1939 r.
2861	26. „	17777	12. „
3073	5. „	18988	19. „
5343	5. „	19043	19. „
5791	26. „	21219	26. „
6254	19. „	22387	5. „
8880	12. „	24413	12. „
9256	19. „	27948	12. „
9789	5. „	29585	19. „
11914	26. „	29590	26. „
14232	19. „	30228	26 „
14988	12. „	34511	5. „
15114	19. „	34871	26. „
15922	5. „	38504	12. „

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Domaniewski*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 2 marca 1939 r. Nr 50, poz. 88).

127

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 lutego 1939 r.

w sprawie umorzenia 2-ej raty 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r.

Podaje się do wiadomości, że w myśl art. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1938 r. o ustaleniu wysokości emisji i planu umorzenia 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 408) zostały umorzone w dniu 1 lutego 1939 r., w drodze skupu z wolnej ręki, obligacje 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. na łączną sumę nominalną zł 5.014.800 o numeracji następującej:

od Nr		do Nr	szt.
po 1.000 zł Lit. „C"			
242601	—	244600	2000
247601	—	248600	1000
po 500 zł Lit. „C"			
59745	—	59800	56
59833	—	59900	68
60382	—	60400	19
61200	—		1
61420	—		1
61425	—	61470	46
po 100 zł Lit. „C"			
82301	—	83000	700
84001	—	84300	300
88501	—	89000	500
89201	—	89392	192
101501	—	103000	1500
103501	—	104000	500
105001	—	105500	500
130740	—		1
132001	—	134000	2000
136001	—	137000	1000
151001	—	152000	1000
154001	—	156000	2000
164501	—	165000	500
168001	—	168500	500
171001	—	172000	1000
185001	—	192000	7000

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Domaniewski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 2 marca 1939 r. Nr 80, poz. 89).

128

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 lutego 1939 r.

L. D. I. 6469/4/38

w sprawie postępowania z przepadłymi zapalniczkami i ich częściami zamiennymi.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i Urzędów Celnych.

Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

Przepisy okólnika z dnia 10 listopada 1938 r. Nr D. VI. 13569/3/38 w sprawie postępowania z przepadłymi zapalniczkami i ich częściami zamiennymi (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu z r. 1938 Nr 31, poz. 736) należy stosować w sposób analogiczny w sprawach o przestępstwa z zakresu prawa celnego.

Zarazem wyjaśnia się, że przez „zwykłe zapalniczki monopolowe", o których mowa w powyższym okólniku, rozumieć należy wszelkiego rodzaju zapalniczki z wyjątkiem złotych lub srebrnych.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *K. Poths,*
Naczelnik Wydziału.

129

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 1 marca 1939 r.

L. D. I. 2576/4/38

w sprawie wymiaru kar za niezgodne z rzeczywistością zgłoszenie towarów do odprawy celnej.

Do
wszystkich Dyrekcji Ceł i Urzędów Celnych.

Na zapytanie jednej z Dyrekcji Ceł, jak należy określać podstawę wymiaru kary w tych przypadkach, gdy w jednym i tym samym zgłoszeniu celnym podano w poszczególnych pozycjach tego zgłoszenia dane niezgodne z rzeczywistością, przy czym niezgodności te w oddzielnych pozycjach są różnego rodzaju, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Poszczególne pozycje zgłoszenia celnego pod kątem stosowania represji karnej należy traktować odrębnie, wymierzając kary za nie-

zgodności ujawnione w obrębie każdej pozycji danego zgłoszenia.

Jeżeli więc w zgłoszeniu celnym ujawniono niezgodności w obrębie trzech pozycji, to każdą z tych niezgodności pod względem stosowania represji karnej należy traktować oddzielnie. Na przykład zgłoszono do odprawy celnej:

według poz. 1 — kreozot o wadze wymiarowej 50 kg,

według poz. 2 — olej migdałowy — o wadze wymiarowej 53 kg i

według poz. 3 — związki z rtęci — o wadze wymiarowej 262,3 kg wg poz. 306 pkt 2 t. c.

W wyniku rewizji ujawniono:

kreozotu (poz. 1) — 56,5 kg,

oleju migdałowego (poz. 2) — 300 kg,

związków rtęci (poz. 3) — 170 kg (wg poz. 306 pkt 2 t. c.) i 80 kg (wg poz. 306 pkt 1 t. c.).

Podanie niezgodnych z rzeczywistością danych w pozycjach 1 i 2 zgłoszenia celnego mogło narazić Skarb Państwa na uszczuplenie cła w kwocie zł 253 gr 50, natomiast podanie w poz. 3 zgłoszenia celnego danych niezgodnych z rzeczywistością co do związków rtęci nie tylko nie mogło spowodować uszczuplenia cła, lecz gdyby ta niezgodność nie została ujawniona, spowodowałoby nadpłatę cła na niekorzyść strony w kwocie 72 zł, oraz naruszenie ograniczeń przywozowych w części dotyczącej związków rtęci zakwalifikowanych do poz. 306 pkt 1 tar. cel.

Obliczając podstawę wymiaru kary za podanie niezgodnych z rzeczywistością danych w powyższym zgłoszeniu należy przyjąć:

a) dla grzywien z art. 46 p. k. s. wg poz. 1 i 2 zgłoszenia celnego — narażone na uszczuplenie cło w kwotach: 6,5 zł i 247 zł (łącznie zł 253 gr 50),

b) dla grzywny z art. 47 pk. k. s. wg pozycji 3 zgłoszenia celnego wartość towaru zakwalifikowanego do poz. 306 pkt 1 t. c.

Ta okoliczność, że w obrębie poz. 3 zgłoszenia celnego powstała różnica na niekorzyść strony w kwocie zł 72 nie ma wpływu na określenie podstawy wymiaru grzywny spowodowanej niezgodnościami ujawnionymi w pozostałych pozycjach tego zgłoszenia, czyli że narażone na uszczuplenie cło z powodu niezgodności stwierdzonych w obrębie poz. 1 i 2 zgłoszenia celnego nie ulega redukcji przy obliczaniu podstawy wymiaru grzywny z art. 46 p. k. s. wskutek ujawnionej w poz. 3 tegoż zgłoszenia nadpłaty cła.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *K. Poths*,
Naczelnik Wydziału.

130

OKÓLNIK C 183 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 lutego 1939 r.

L. D. IV. 3715/3/39

w sprawie pobierania opłat manipulacyjnych przy odprawie warunkowej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Celem ustalenia jednolitego trybu postępowania przy pobieraniu opłat manipulacyjnych w związku z odprawą warunkową towarów Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) Od przesyłek pocztowych odprawianych warunkowo należy w myśl § 8 ust. 3 lit. c przepisów wykonawczych do prawa celnego pobierać opłatę manipulacyjną w wysokości 1 zł od jednej paczki, chociażby zawarte w tych przesyłkach towary były sprowadzane do kraju lub wywożone za granicę w obrocie uszlachetniającym lub reperacyjnym.

2) Opłaty manipulacyjne z tytułu odprawy warunkowej, ustalone w § 8 ust. 3 lit. b — d przepisów wykonawczych do prawa celnego, należy pobierać:

a) od towarów przywożonych z zagranicy, które w oznaczonym okresie mają być wywiezione z powrotem za granicę (art. 49 ust. 1 lit. a prawa celnego) — przy odprawie celnej przywozowej;

b) od towarów wywożonych z wolnego obrotu za granicę, które w oznaczonym okresie mają być z zagranicy z powrotem przywiezione (art. 49 ust. 1 lit. b prawa celnego) — przy odprawie celnej wywozowej.

Natomiast przy powrotnym wywozie względnie przy powrotnym przywozie towarów odprawionych warunkowo opłat manipulacyjnych pobierać już nie należy.

3) Zasady pobierania opłaty manipulacyjnej, przewidzianej w § 8 ust. 3 lit. a przepisów wykonawczych do prawa celnego, zostały ustalone w okólniku C. 175 z dnia 15 grudnia 1938 r. L. D. IV. 33461/3/38 w sprawie zmiany przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 34 z 1938 r., poz. 805).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

131

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 lutego 1939 r.

L. D. V. 2044/4/39

w sprawie zwolnienia przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wyrobów tytoniowych od obowiązku nabywania świadectw przemysłowych na rok 1939.

Do

Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz Urzędów Skarbowych.

Na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) w związku z art. 15 ust. (1) ustawy o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 34, poz. 292) Ministerstwo Skarbu zwalnia z urzędu od obowiązku nabycia świadectw przemysłowych na rok 1939 przedsiębiorstwa zajmujące się — na zasadzie umów zawartych z Polskim Monopolem Tytoniowym, poczynając od dnia 1 marca 1939 r. — wyłącznie drobną sprzedażą wyrobów tytoniowych (tylko konsumentom) na obszarze gmin wiejskich, jeżeli osiągnięta przez nie w roku 1939 prowizja brutto ze sprzedaży tych wyrobów nie przewyższy kwoty 300 zł w stosunku rocznym.

W razie osiągnięcia w roku 1939 prowizji w kwocie wyższej, niż 300 zł w stosunku rocznym, wyżej wymienione przedsiębiorstwa obowiązane będą w terminie do dnia 10 stycznia 1940 r. nabyć na rok 1939 świadectwa przemysłowe kategorii IV handlowej.

Powyższej ulgi nie wyklucza fakt prowadzenia równoczesnej sprzedaży artykułów niezbędnych do palenia jak np. bibułek, gilz itp.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

132

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 marca 1939 r.

L. D. V. 103/4/39

w sprawie zwolnienia od obowiązku prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych komisantów, zajmujących się sprzedażą materiałów pędnych, nafty i produktów naftowych.

Do

Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz Urzędów Skarbowych.

Na podstawie przepisu art. 6 p. 4) ustęp ostatni (zdanie drugie) ustawy o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 34, poz. 292) Ministerstwo Skarbu zwalnia od ustawowego obowiązku prowadzenia w latach 1939 i 1940 prawidłowych ksiąg handlowych przy równoczesnym uznaniu sprzedaży za komisową:

I. komisantów zajmujących się sprzedażą komisową wyłącznie materiałów pędnych, olejów i smarów samochodowych na t. zw. „stacjach benzynowych";

II. komisantów firm: 1) Galicyjskie Towarzystwo Naftowe „Galicja" S. A. we Lwowie, 2) „Gazy Ziemne" Spółka Akcyjna dla Przemysłu Naftowego we Lwowie, 3) „Karpaty" sprzedaż produktów naftowych Spółka z ogr. odp. we Lwowie oraz 4) „Vacuum Oil Company" S. A. w Czechowicach, pow. Bielsko, którzy:

a) zajmują się wyłącznie rozwózkową sprzedażą nafty (na t. zw. beczkowozach) bez względu na miejscowość, w której tej sprzedaży dokonywają.

b) zajmują się sprzedażą nafty i produktów naftowych w swych zakładach handlowych, ale znajdujących się jedynie na obszarze województw: białostockiego, wileńskiego, nowogródzkiego, lubelskiego, poleskiego, wołyńskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Obrót podatkowy z komisowej sprzedaży wymienionych powyżej artykułów należy ustalić na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych komitentów.

Ci spośród wymienionych powyżej w p. II komisantów, którzy poza sprzedażą komisową nafty i produktów naftowych firm: „Galicja", „Gazy Ziemne", „Karpaty" i „Vacuum Oil Company" zajmują się również sprzedażą komisową lub na rachunek własny nafty i produktów naftowych pochodzących od innych firm, nie korzystają z niniejszego zwolnienia.

Jednocześnie, wobec przyjęcia przez firmę „Galicja" obowiązku opłacania za swoich komisantów, zaś przez firmy „Gazy Ziemne", „Karpaty" i „Vacuum Oil Company" odpowiedzialności za uiszczenie przez swoich komisantów podatku obrotowego za lata 1939 i 1940 należnego od ich prowizji, obliczanej na podstawie ksiąg handlowych wymienionych firm jako komitentów, Ministerstwo Skarbu, w przypadku nieuiszczenia przez firmę „Galicja" względnie komisantów firm „Gazy Ziemne", „Karpaty" i „Vacuum Oil Company" przedmiotowego podatku, poleca przedstawić wykazy tych zaległości Izbie Skarbowej Grodzkiej w Warszawie, która — po uprzednim porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu — przedsięweźmie odpowiednie kroki w celu pobrania tych zaległości od wymienionych firm-komitentów.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

133

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 lutego 1939 r.

L. D. V. 2956/4/39

w sprawie doliczania do obrotu przedsiębiorstwa skartelizowanego sum, uzyskanych od innych przedsiębiorstw, objętych porozumieniem kartelowym, tytułem wyrównania ceny sprzedażnej.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 6 grudnia 1938 r, L. Rej. 6217/35.

— — — — — — — — — — — —

Przedmiotem sporu jest kwestja, czy podlega doliczeniu do obrotu przedsiębiorstwa przemysłowego suma, uzyskana od innych przedsiębiorstw z mocy postanowień umów kartelowych z nimi zawartych tytułem wyrównania ceny sprzedaży wyrobów płatnika w wypadkach, gdy cena ta w pewnym okresie czasu była niższą od przeciętnej ceny uzyskiwanej przez wszystkich uczestników porozumienia kartelowego.

Najwyższy Trybunał Administracyjny rozważył co następuje:

Władza pozwana stanęła na stanowisku, że sumy uzyskane w powyższy sposób stanowią część przychodu brutto za sprzedane wyroby. Stanowisko to musi być uznane za trafne. Skoro skarżąca zawarła z innymi przedsiębiorstwami umowy, zmierzające między innymi także do uzyskania za swe wyroby cen równych z cenami, osiąganymi przez innych kontrahentów, to otrzymywane przez nią z tego tytułu różnice wedle intencji tych umów nie są niczym innym, jak właśnie dopłatami do pełnej ceny sprzedaży wyrobów tej różnicy, jakiej skarżąca od nabywców bezpośrednio nie uzyskała, a jaka wyrównuje ceny uzyskiwane przez nią z cenami uzyskanymi w danym okresie czasu przez współkontrahentów.

— — — — — — — — — — — — — — —

Izbom skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz urzędom skarbowym

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

134

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 marca 1939 r.

L. D. V. 4985/1/39

w sprawie wykonywania przepisów rozporządzeń Ministra Skarbu o poborze podatku obrotowego i dochodowego w formie ryczałtu na lata podatkowe 1939 i 1940.

Do

izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz urzędów skarbowych.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr 17 zostały ogłoszone rozporządzenia Ministra Skarbu: 1) z dnia 23 lutego 1939 r. o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu na lata podatkowe 1939 i 1940 (poz. 102 — przedruk w Dz. U. M. S. Nr 6, poz. 122) oraz 2) z dnia 24 lutego 1939 r. o poborze podatku dochodowego w formie ryczałtu na lata podatkowe 1939 i 1940 (poz. 103 — przedruk w Dz. U. M. S. Nr 6, poz. 123).

W związku z tym Ministerstwo Skarbu przy wykonywaniu wyżej wymienionych rozporządzeń poleca kierować się następującymi zasadami:

1) Ministerstwo Skarbu przykłada wielką wagę do objęcia ryczałtem w obydwu podatkach, o ile możności, wszystkich płatników odpowiadających warunkom przewidzianym w tych rozporządzeniach i poleca dołożyć wszelkich starań, aby cel ten został zrealizowany.

2) Prace związane z wymiarem zryczałtowanych podatków powinny być w urzędach skarbowych tak zorganizowane, aby wymienione w rozporządzeniach terminy doręczenia zawiadomień o zaliczeniu do ryczałtu oraz nakazów płatniczych były dotrzymane. W tym celu należy niezwłocznie przystąpić do prac przygotowawczych, związanych z wymiarem ryczałtu, zwłaszcza, jeżeli chodzi o płatników, którym zawiadomienia o zaliczeniu do ryczałtu powinny być doręczone w terminie do dnia 30 kwietnia 1939 r.

3) W przypadkach, w których ten sam urząd skarbowy jest właściwy dla ustalenia ryczałtu zarówno w podatku obrotowym, jak i dochodowym, całe postępowanie, zmierzające do ustalenia kwot zryczałtowanych podatków, łącznie z wysyłaniem zawiadomień i rozpoznawaniem wniosków, powinno się odbywać jednocześnie.

Jeżeli właściwość miejscowa w podatku obrotowym i dochodowym jest różna, urząd skarbowy, w którego okręgu położone jest przedsiębiorstwo, zaliczone do ryczałtu w podatku obrotowym, powinien w terminie do dnia 1 czerwca 1939 r. podać do wiadomości urzę-

dowi właściwemu dla ryczałtu w podatku dochodowym następujące dane: a) imię i nazwisko płatnika oraz miejsce zamieszkania, b) rodzaj przedsiębiorstwa i miejsce wykonywania, c) roczną kwotę zryczałtowanego podatku obrotowego (bez potrącenia należności za świadectwo przemysłowe), d) obrót za rok kalendarzowy 1938 z wyodrębnieniem obrotu ze sprzedaży artykułów podlegających podatkowi scalonemu, e) wynik ewentualnego rozpoznania wniosku złożonego przez płatnika w trybie § 4 ust. (3) rozporządzenia o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu. Przez przedsiębiorstwa zaliczone do ryczałtu w podatku obrotowym należy rozumieć wszystkie przedsiębiorstwa, którym wysłano zawiadomienia w myśl § 4 ust. (1) rozporządzenia.

4) Jeżeli z jednej miejscowości położonej poza siedzibą urzędu wpłynie więcej niż 15 wniosków o ustalenie kwoty zryczałtowanego podatku w innej wysokości, aniżeli przewidziana w zawiadomieniu urzędu skarbowego, a przybycie zainteresowanych płatników do siedziby urzędu byłoby dla nich uciążliwe, rozpoznanie tych wniosków powinno w miarę możności odbyć się w danej miejscowości. To samo dotyczy wniosków pochodzących z kilku miejscowości ze sobą sąsiadujących, z tym, że rozpoznanie tych wniosków powinno odbyć się w miejscowości położonej najdogodniej dla większości zainteresowanych płatników. W tym celu urząd skarbowy przed przystąpieniem do akcji wymiarowej opracuje plan pracy, uwzględniający podział na miejscowości, i zawiadomienia o zaliczeniu do ryczałtu wyśle równocześnie wszystkim płatnikom zamieszkałym w obrębie wyznaczonej w planie miejscowości (ewentualnie wraz z najbliższą okolicą).

5) Wnioski rozpatruje naczelnik urzędu skarbowego lub jego stały zastępca. W razie potrzeby może naczelnik urzędu w tym celu wyznaczyć specjalnego zastępcę.

6) Protokół z rozpoznania wniosku powinien być bezpośrednio po sporządzeniu go podpisany przez obie strony, tj. naczelnika urzędu lub jego zastępcę oraz przez płatnika lub zastępującą go osobę.

7) Płatnik, zgodnie z przepisami wymienionych wyżej rozporządzeń, może do wzięcia udziału w rozpoznaniu wniosku upoważnić pełnoletniego członka rodziny lub pracownika. Upoważnienie powinno być udzielone na piśmie. Przypadającą od tego upoważnienia opłatę stemplową Ministerstwo Skarbu umarza na podstawie art. 123 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

8) W razie osiągnięcia porozumienia co do wysokości ryczałtu należy niezwłocznie po podpisaniu protokółu doręczyć płatnikowi lub zastępującej go osobie nakaz płatniczy na zryczałtowany podatek.

9) Urzędom skarbowym służy prawo darowania skutków zaniedbania przez płatników wszelkich terminów ustalonych w rozporządzeniach. Prawo to przysługuje zarówno z urzędu, jak i na ustne lub pisemne prośby płatników i nie wymaga wydania specjalnego postanowienia. O darowaniu skutków zaniedbanego terminu należy jedynie uczynić odpowiednią adnotację na pierwszej stronie arkusza wymiarowego.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że druki, których wzory załączono do wyżej wymienionych rozporządzeń, zostaną sporządzone nakładem Ministerstwa.

Ponadto Ministerstwo Skarbu udziela do każdego z wymienionych powyżej rozporządzeń następujących wyjaśnień:

I. Rozporządzenie o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu.

Do § 1.

W przedsiębiorstwach prowadzących sprzedaż wyrobów państwowego monopolu spirytusowego i tytoniowego, jako obrót osiągnięty w roku 1938 ze sprzedaży tych wyrobów przyjmować należy sumę stanowiącą różnicę między ceną pobieraną przez państwowy monopol a wyznaczoną przez tenże monopol ceną sprzedażną.

W związku z postanowieniami art. 3 pkt 18 ustawy do ryczałtu nie należy zaliczać rzemieślników, spełniających świadczenia w ramach rzemiosła (w rozumieniu art. 142 prawa przemysłowego), wykonywanego na podstawie karty rzemieślniczej osobiście bez sił najemnych przy współudziale najwyżej jednego członka rodziny i bez utrzymywania poza pracownią stałego miejsca sprzedaży.

Do § 2 lit. a).

Pojęcie kupca rejestrowego normuje kodeks handlowy (art. 4 i następne — Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 57, poz. 502) oraz wydane na podstawie przepisów tego kodeksu rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 października 1936 r. w sprawie określenia przedsiębiorstw, prowadzonych w większym rozmiarze (Dz. U. R. P, Nr 84, poz. 590).

Do § 2 lit. f).

Przez przedsiębiorstwa wymienione w § 2 lit. f) należy rozumieć przedsiębiorstwa sprzedaży mięsa z wyrębem oraz przedsiębiorstwa rzeźnicze i wędliniarnie (masarnie).

Do § 3.

W arkuszu wymiarowym (dotychczasowy druk Nr 70) należy uwidocznić następujące dane:

a) okres wymiarowy (lata 1939 i 1940).,
b) nazwisko i imię płatnika (firma),
c) rodzaj przedsiębiorstwa,
d) kategoria świadectwa przemysłowego, do której zaliczono przedsiębiorstwo na rok 1939,

e) kategoria świadectwa przemysłowego nabytego na rok 1939,

f) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa (adres),

g) obliczenie zryczałtowanego podatku (kwota obrotu, przyjętego za podstawę dla ustalenia ryczałtu podatkowego; zastosowane stawki podatkowe; część należności potrącalnej za nabyte świadectwo przemysłowe; ryczałt ustalony ostatecznie po osiągnięciu porozumienia z płatnikiem).

Rejestr wymiarowy należy prowadzić na nowych drukach przewidzianych specjalnie dla zryczałtowanego podatku obrotowego (Nr 98).

Do § 9 ust. (3).

Za „inne pisemne materiały informacyjne" należy uważać **wyłącznie pisemne informacje** o zakupie i sprzedaży surowców, półwyrobów i towarów oraz dowody przywozu (pocztowe, kolejowe, przedsiębiorstw przewozowych).

II. Rozporządzenie o poborze podatku dochodowego w formie ryczałtu.

Do § 1.

Do ryczałtu na lata podatkowe 1939 i 1940 mogą być zaliczeni płatnicy, co do których zachodzą jednocześnie następujące warunki:

1) cały dochód, podlegający opodatkowaniu według działu I ustawy, płynie wyłącznie ze źródeł dochodu (z jednego lub kilku), wymienionych w § 1 lit. a) do c) rozporządzenia,

2) źródła dochodu były czynne w ciągu całego roku kalendarzowego 1938 i

3) łączny dochód, podlegający opodatkowaniu (według działu I ustawy), osiągnięty w tym roku, nie przekroczył 7.200 zł.

Za przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1 lit. a), uważa się przedsiębiorstwa, które zostały zaliczone do ryczałtu w podatku obrotowym w myśl § 4 ust. (1) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 102). Okoliczność, że późniejszy tok postępowania nie doprowadził ostatecznie do ustalenia dla przedsiębiorstwa tego rodzaju podatku obrotowego w formie ryczałtu, nie stoi na przeszkodzie do ustalenia ryczałtu w podatku dochodowym. Będą tu należeć takie wypadki, gdy np. płatnik, któremu urząd skarbowy nadesłał zawiadomienia o zaliczeniu do ryczałtu w obydwu podatkach, zgodził się na ryczałt w podatku dochodowym, natomiast zażądał wyłączenia z ryczałtu w podatku obrotowym. Również wyłączenie z ryczałtu w podatku obrotowym w myśl § 9 rozporządzenia o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu nie ma żadnego wpływu na ustaloną wysokość zryczałtowanego podatku dochodowego, o ile nie zachodzą równocześnie warunki powodujące wyłączenie z ryczałtu w podatku dochodowym.

Do § 3.

Przystępując do dokonywania wymiaru w formie ryczałtu, należy przede wszystkim spośród ogółu płatników podatku dochodowego w okręgu urzędu wybrać tych płatników, którzy mogą podlegać opodatkowaniu w tej formie. Następnie ustali urząd dla każdego z wybranych płatników orientacyjny dochód za rok kalendarzowy 1938. Jeżeli urząd na podstawie posiadanych materiałów dochód płatnika może obliczyć w sposób dokładny, należy oczywiście zamiast dochodu orientacyjnego ustalić dochód faktycznie osiągnięty. Ustalenie dochodu orientacyjnego może urząd oprzeć na normach lub też — kierując się oceną stosunków gospodarczych płatnika — przyjąć kwotę dochodu wypośrodkowaną na podstawie dochodów z lat ubiegłych.

Dochód gospodarstw rolnych, wymienionych w art. 15 ust. 2 ustawy, należy w każdym wypadku obliczyć w sposób przewidziany w tym przepisie.

Ponieważ zgodnie z brzmieniem art. 23a ustawy o podatku dochodowym wymiar zryczałtowanego podatku odbywa się bez ustalania sum dochodu w konkretnych przypadkach, ustalenie przeto dochodu w sposób opisany powyżej nie ma mocy wiążącej, ma natomiast jedynie znaczenie orientacyjne i służy wyłącznie do użytku urzędu skarbowego celem wypośrodkowania kwoty zryczałtowanego podatku i zorientowania się w rozmiarze zniżki lub zwyżki z art. 27 i 26 ustawy.

Wysokość zryczałtowanego podatku może być zasadniczo ustalona w każdej sumie, o ile suma ta nie przekracza zł 450. Aby ułatwić urzędom skarbowym porównanie ustalonego orientacyjnie dochodu dla każdego płatnika z kwotami podatku, które będą wyznaczone w zawiadomieniach o zaliczeniu do ryczałtu, Ministerstwo Skarbu podaje poniższą tabelę, którą należy się w tym względzie posiłkować.

Tabela:

przy dochodzie do	podatek nie może przekraczać
1.600 zł	45 zł
2.000 „	70 „
2.500 „	100 „
3.000 „	130 „
4.000 „	200 „
5.000 „	275 „
6.000 „	350 „
7.200 „	450 „

Jeżeli płatnik po otrzymaniu zawiadomienia zażąda ustalenia podatku w kwocie niższej od podanej w zawiadomieniu, urząd skarbowy, rozpoznając wniosek, może — o ile uzna żądanie płatnika w całości lub w części za uzasadnione — zmniejszyć kwotę podatku.

Przy obliczaniu kwoty podatku, która ma być podana w zawiadomieniu, względnie usta-

lona na podstawie wniosku płatnika, należy mieć na uwadze postanowienia art. 27 ustawy i celem obliczenia rozmiaru ulgi posiłkować się pomocniczo skalą art. 23 ustawy.

Przykład: Urząd skarbowy ustalił w sposób orientacyjny dochód płatnika na 5.500 zł. Płatnik ma na utrzymaniu 3 członków rodziny, czyli w myśl art. 27 ustawy przysługuje mu w podatku zniżka o 4 stopnie.

Podatek w zawiadomieniu o zaliczeniu do ryczałtu (wzór Nr 1) należałoby wyznaczyć w kwocie nie wyższej, niż 350 zł, np. w kwocie 300 zł, jednak z uwagi na przysługującą płatnikowi zniżkę z art. 27 ustawy urząd skarbowy wyznaczy podatek w kwocie odpowiednio niższej, np. w kwocie 200 zł.

Przepisy art. 11 ustawy o podatku dochodowym nie stoją na przeszkodzie do stosowania zryczałtowanego wymiaru, którego — zgodnie z postanowieniami tego artykułu — dokonywać należy na imię głowy rodziny, o ile wszystkie źródła dochodu objęte są § 1 rozporządzenia.

Dla wymiaru zryczałtowanego podatku urzędy skarbowe założą nowe arkusze i rejestry wymiarowe na drukach ustalonych przez Ministerstwo Skarbu.

W każdym arkuszu wymiarowym powinny m. in. znajdować się akta wymiarowe na rok podatkowy 1938 oraz wszelkie materiały, dotyczące dochodów i stosunków gospodarczych płatnika w roku kalendarzowym 1938.

Do § 4.

W zawiadomieniach, przewidzianych w § 4 ust. (1), należy m. in. podać dokładną wysokość każdej raty zryczałtowanego podatku. Różnice (groszowe), jakie mogą w poszczególnych przypadkach powstać przy podziale ogólnej kwoty rocznego podatku na 3 równe raty, należy doliczać do III raty. Przedpłaty, uiszczone na rok podatkowy 1939 w myśl art. 39 ustawy, podlegają potrąceniu, poczynając od I raty.

Przykład: Zryczałtowany podatek ustalono w kwocie 110 zł na każdy rok. Przedpłatę na rok podatkowy 1939 uiszczono w kwocie 47 zł. Część druku zawiadomienia (wzór Nr 1), dotyczącą wysokości rat i potrącenia przedpłaty, należy wypełnić następująco:

„I i II — rata wynosi po zł **36** gr **66,** III rata — zł **36** gr **68.**

Na podatek dochodowy na rok 1939 uiścił (a) Pan (i) przedpłatę w kwocie zł **47** gr —. Po potrąceniu tej kwoty przypada do zapłaty na rok 1939 z tytułu:

I raty	II raty	III raty
zł — gr —	zł **26** gr **32**	zł **36** gr **68**

Podsekretarz Stanu:
(—) K. Morawski.

135

INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU

z dnia 10 marca 1939 r.

w sprawie sprawowania zarządu państwowego nad majątkiem Śląskiego Ziemskiego i Komunalnego Zakładu Kredytowego w Opawie (Slezský pozemkový a komunální úvěrni ústav).

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. P. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz w związku z zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1939 r. (Monitor Polski Nr 43, poz. 71) (Przedruk w Dz. Urz. M. Sk. Nr 5, poz. 101) zarządzam co następuje:

1. Przymusowy zarząd państwowy nad majątkiem Śląskiego Ziemskiego i Komunalnego Zakładu Kredytowego w Opawie, znajdującym się na ziemiach określonych w § 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1939 r. wykonywuje Bank Gospodarstwa Krajowego.

2. Przy wykonywaniu zarządu państwowego Bank stosuje przepisy wyżej wymienionego dekretu, statutu Zakładu i instrukcji niniejszej z uwzględnieniem obowiązującego stanu prawnego. Bank uprawniony jest do stosowania przy zarządzaniu majątkiem Zakładu przepisów wewnętrznych odnoszących się do administrowania własnym majątkiem.

3. Bank zarządza majątkiem Zakładu i jest wyłącznie upoważniony do wykonywania czynności prawnych dotyczących sprawowania zarządu.

W szczególności Bank uprawniony jest:

a) do przyjmowania wpłat z tytułu wierzytelności przysługujących Zakładowi,

b) do przeprowadzenia rejestracji papierów wartościowych emisyj Zakładu oraz wydanych przez ten Zakład książeczek wkładkowych (oszczędnościowych) jakoteż dowodów złożenia tych walorów do depozytu w instytucjach krajowych lub zagranicznych,

c) do rejestrowania wierzytelności Zakładu oraz do badania zabezpieczeń (hipotek), ksiąg, zapisków oraz wszelkich dokumentów odnoszących się do tych wierzytelności.

4. Bank jest upoważniony do skupywania papierów wartościowych (listów zastawnych, obligacyj i zapisów dłużnych) emisyj Zakładu oraz książeczek wkładkowych (oszczędnościowych) przez Zakład wystawionych od osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju.

Kurs skupu ustalany będzie w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

5. Zobowiązania Zakładu nie będą na razie obsługiwane.

6. Wszelkie wpływy osiągane z zarządzanego majątku będą składane na rachunek specjalny w Banku.

Wpłaty i wypłaty związane z zarządem państwowym będą przeprowadzane przez specjalne rachunki otwarte w księgach Banku w dziale operacyj ze Skarbem Państwa.

7. Koszty skupu papierów i książeczek wymienionych w punkcie 4 pokrywać będzie Bank z wpływów uzyskanych z majątku Zakładu, zaś koszty zarządu państwowego w pierwszym rzędzie — z dodatków administracyjnych pobieranych od administrowanych pożyczek Zakładu.

W przypadku gdy wpływy uzyskane z dodatków administracyjnych nie pokryją kosztów zarządu, nadwyżka niepokryta zostanie uregulowana w rachunku końcowym zarządcy państwowego.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat
o zmianach w przynależności do izb skarbowych urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w związku z ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r. o zmianie granic województw (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 240) i rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 13 lutego 1939 o zmianach w organizacji niektórych urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Białymstoku, Kielcach, Lublinie, Łodzi i Okręgowej w Warszawie (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 85 — przedruk w Dz. Urz. M. Sk. Nr 5, poz. 99) Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Skierniewicach, podległy dotychczas Izbie Skarbowej Okręgowej w Warszawie, z dniem 1 kwietnia 1939 r. podlegać będzie Izbie Skarbowej w Łodzi.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 10 marca 1939 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie . . .	100 Blg.	88,80	89,27
Dinary jugosłow. . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,26½	5,29
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,25	5,27½
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	281,00	282,72
Franki francuskie . . .	100 Fr.	14,00	14,10
Franki szwajcarskie . .	100 Fr	120,05	120,85
Funty angielskie	1 Ł.	24,80	24,96
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	—	—
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	99,75	100,25
Kor. cz.-sł. odc. do 100 kor.	100 K.	—	—
Korony duńskie . . .	100 K.	110,55	111,33
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	124,50	125,42
Korony szwedzkie . . .	100 K.	127,50	128,42
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	16,40	16,90
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	10,70	11,01
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	—	—
Pengö węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—

WALUTY	Za	Transakcje (Złotych)	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	282,00	281,28	282,72
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,01	213,07
Bruksela	100 Blg.	89,05	88,83	89,27
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	99,75	100,25
Helsinki	100 Mk.	10,98	10,95	11,01
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	110,77	111,33
Kowno	100 Lit.	—	—	—
Londyn	1 Ł.	24,89	24,82	24,96
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,83	27,97
Montreal	1 Dol.	—	5,27½	5,30
Nowy Jork . . .	1 Dol.	—	5,28⅝	5,31⅛
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,30⅛	5,29⅞	5,31⅜
Oslo	100 K.	—	124,78	125,42
Paryż	100 Fr.	14,06	14,02	14,10
Praga	100 K.	—	18,06	18,16
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	128,10	127,78	128,42
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	—	—
Zurych	100 Fr.	120,55	120,25	120,85
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	83,50	86,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.